

X. Világtörténelmi összefüggések

1. Etruszk valóság és harmadik lehetőség

Amilyen rejtélyes az etruszkok származása, épp olyan rejtélyes a történelem színpadáról való távozásuk. Ismeretes hogy Kr. e. 500 körül még hatalmuk teljében voltak. A világhálón ilyesmiket lehet olvasni róluk:

„Az óriási technikai tehetségüknek, a tökéletes kéziparuknak, a gazdag vasérckészletüknek és a jól termő földjeiknek köszönhetően nagy gazdagságra és tekintélyre tettek szert a szomszédos országok előtt, amelyekkel állandó kereskedelmet űztek. Krisztus előtt 500 körül Róma és Latium fölött uralkodtak, hatalmasok lévén tengeren és szárazföldön.”¹²⁶⁷

509-ben még ostromolják Rómát. Ekkor a római légio még olyan gyenge lábakon áll, hogy gyáván megfutamodik és egy függőhídon át próbál a város falai mögé rejtőzni. A legendák egyetlen hősről adnak hírt, akinek aztán szobrot is állítanak. Ez nem más, mint a félszemű Horatius Cocles, aki élete veszélyeztetésével elvágja a híd köteleit, ami így leszakad, megakadályozva ezáltal az etruszkok benyomulását a városba. Mivel ez az epizód nem túl dicsőséges a nagy római birodalomra nézve, ezért sok történész megkérdőjelezi az esemény valóságát.

„Habár a történet megjelenik több hiteles ókori forrásban, úgymint Plutarchosz, Halikarnasszoszi Dionisziosz és Livius, többféle változatban, sok történész szkeptikus a történet valóságával szemben. Kr. e. 509-ben a clusiumi hadsereg Róma ellen vonult és megtámadta a várost.”¹²⁶⁸ – Hát ez már megszokott dolog, hogy aki teheti, válogathat.

„A rómaiak az etruszkokat tusciknak is nevezték, görögül tyrsenoi vagy tyrrhenoi, umbriai és itáliai szóhasználatban turskum. Az etruszkok saját magukat 'rasna'-nak nevezték.”¹²⁶⁹

Tusci, Tyrsenoi, turskum, mind olyan szavak, amik nagyon hajznak a *türk* szóra, ahogyan a magyarokat nevezték a középkorban. De ugyanilyen nevek jelennek meg az északi Jeges-tenger partjainál is: „Tyrkirnek hívták az Amerikát felfedező izlandi németül beszélő mostohaapját, aki Leif Erikson volt. Erről a Grönlandi saga tesz említést...”¹²⁷⁰ – Azt nem tudom, honnan veszi, hogy Tyrkir németül beszélt, de arról már nem tesz említést, hogy nemcsak hogy eljut Amerikába, de ezt kőbe vésve meg is örökíti, szép, magyarul érthető rovásírással. Talán nem is jó ezt nagyon hangoztatni, mert az irigység miatt még megsemmisítik az írást, mint sok mást. A fenti mondatból látszik, hogy mennyire alkalmas a német nyelv a trükközésre.

„A Rómaiak Etruria meghódítása után, úgy tűnik, hogy gyökeresen meg akartak semmisíteni mindent a művészet területén, ami az etruszkok fölényére emlékeztetne.”¹²⁷¹

Amikor az olaszok rájöttek, hogy az etruszkok nem latin nyelvűek voltak, akkor már nem szívesen dicsekedtek velük. Azonban akarva-akaratlanul nagyon sokat átvettek tőlük, és nemcsak ők.

¹²⁶⁷ „Dank ihres enormen technischen Könnens, ihrer perfekten handwerklichen Kunst, der reichen Erzvorkommen und der fruchtbaren Ebenen brachten sie es zu großem Reichtum und Ansehen und trieben regen Handel mit den Nachbarländern. Etwa um 500 vor Chr. übten die Etrusker in Rom und Latium die Herrschaft aus; sie waren sowohl zur See als auch zu Lande mächtig.” (http://www.amicizia.de/info_etrusker.htm.)

¹²⁶⁸ „Although the story appears in many different credible ancient sources, such as Plutarch, Dionysius of Halicarnassus, and Livy, with variations, many historians have been skeptical of the story. In 509 BC the army of Clusium marched on Rome and attacked the city.” (<https://prezi.com/uumt6ic4zlbq/horatius-cocles/>.)

¹²⁶⁹ „The Romans called the Etruscans Etrusci or Tusci; in Greek they were called Tyrsenoi or Tyrrhenoi; in Umbrian and Italic language their name can be found in the adjective turskum. The Etruscans' name for themselves was rasna or raśna.” (<https://www.britannica.com/topic/Etruscan-language>.)

¹²⁷⁰ „Tyrkir ist der Name des deutschsprachigen Ziehvaters des isländischen Entdeckers von Amerika Leif Erikson. Erwähnt wird er in der Grænlendinga saga als...” (<https://de.wikipedia.org/wiki/Tyrkir>.)

¹²⁷¹ „Möglicherweise sorgten die Römer nach der Einnahme Etruriens für eine radikale Vernichtung aller Hinterlassenschaften, die sie an die Überlegenheit der Etrusker auf dem Gebiet der Kunst hätten erinnern können.” (http://www.amicizia.de/info_etrusker.htm.)

„Tagadhatatlan, hogy az etruszkok még évszázadokkal később is befolyásolták az európai kultúrát. Így nagyon sok reneszánsz épület homlokzatán megtaláljuk az etruszk motívumokat, mint például a firenzei Uffizi palotán.”¹²⁷²

A kereszténység szemszögéből az etruszkok túl szabados életet éltek, amit persze a fennmaradt freskóábrázolásokból következtetnek ki. Pedig jó volna megfontolni a latin közmondást: „*naturalia non sunt turpia*” (a természetes dolgok nem csúnyák, avagy ami természetes, az nem szégyenletes).

„Figyelemreméltó az a tény, hogy az etruszk arisztokráciában (ellentétben a római és sok más társadalommal) a nőket a férfiakkal egyenrangúakként kezelték. Részt vettek koncerteken, bálokon, sportversenyeken, sőt a politikában is tevékenykedhettek. Egy egyszer megkötött házasság örökérvényű volt. A gyerekek felvették úgy az apjuk, mint az anyjuk nevét.”¹²⁷³

„Habár a klasszikus írók említést tesznek a vallási tartalmú etruszk irodalomról, ebből nem maradt ránk semmi.” De a mai – felszínes – elképzelés szerint „mivel a korai császári időkben már nem értették ezeket, ezért nem őrizték meg.”¹²⁷⁴

Micsoda kultúrtársadalom lehetett ez az ókori Róma!

Ha a római ókor csak fiktív mese, pontosabban a középkori Római birodalomnak a tükörképe, akkor az etruszkokat is elébb hozhatjuk 1064 évvel (ami nem más, mint két húsvétciklus). Ha kivonjuk 1064-ből az 535-öt, ami a minijégkorszakot kiváltó katasztrófa éve, akkor megkapjuk az i. e. 529-es évet, amikor az etruszkok még hatalmuk csúcsán voltak, a hivatalos történelem szerint. Tehát az etruszk korszak hanyatlásának egyik kiváltó oka lehet az i. u. 535. évi természeti katasztrófa.

Sokkal elfogadhatóbb az etruszkok eltűnését ezzel magyarázni, mint azzal, hogy holmi kecskepásztorokból verbuvált légiók győzték volna le őket. Persze létezik egy harmadik lehetőség is. Egyszerűen az, hogy a déli latinok, akik afrikai törzsekkel keveredtek, nagyobb mértékben szaporodtak, mint az északi etruszkok. Így aztán nem volt szükség sok háborúra. Ha figyelmesen elolvassuk Lucretia legendáját a Tarkin királyságról, nagyon jó célzást találunk arra nézve, hogy itt biológiai háború zajlott le két különböző kultúrával rendelkező nép között.

„A későbbi hagyomány szerint Lucretia (Kr. e. 500 előtt) római nő a korai (fél-) mitológiai időkben, Spirus Lucretius Tricipitinus lánya és a Tarquini királyi familiából származó Collatinus felesége. Híres volt szépsége, de még inkább jó magaviselete miatt.”¹²⁷⁵

„Tarquinius Superbus [az etruszk király] rendszere elviselhetetlen volt nem csak a rómaiak számára, akik ebben az időben még pásztorok és földművesek voltak, és ezért nem voltak egyenlő értékű képviselőik a politikában.”¹²⁷⁶

¹²⁷² „Unbestritten ist, daß die Etrusker auch noch viele Jahrhunderte später die europäische Kultur beeinflußt haben. So zeigen die Fassaden berühmter Gebäude der Renaissance Form-Motive, die sich aus der etruskischen Architektur herleiten, z. B. bei den Uffizien in Florenz.” (http://www.amicizia.de/info_etrusker.htm)

¹²⁷³ „Sehr bemerkenswert ist die Tatsache, daß in der etruskischen Aristokratie (entgegen der römischen und vieler anderer) den Frauen Gleichberechtigung gewährt wurde. Sie nahmen teil an Konzerten, Bällen, sportlichen Spielen und Rennen und konnten sich sogar in der Politik betätigen. Eine einmal geschlossene Ehe galt für immer. Die Kinder bekamen den Namen der Mutter zusammen mit dem des Vaters.” (http://www.amicizia.de/info_etrusker.htm.)

¹²⁷⁴ „Zwar gab es, wie die klassischen Schriftsteller berichten, eine etruskische Literatur, vor allem religiösen Inhalts. Doch ist uns von ihr nichts erhalten, da schon während der frühen Kaiserzeit die Texte nicht mehr verstanden und daher nicht aufbewahrt und erst recht nicht abgeschrieben wurden.” (<https://www.zeit.de/1955/13/ein-raetselhaftes-volk-die-etrusker>.)

¹²⁷⁵ „Lucretia (vor 500 v. Chr.) war laut späterer Tradition eine römische Frau aus der (halb-) mythischen Frühzeit, Tochter des Spurius Lucretius Tricipitinus und Gattin des Collatinus aus der königlichen Familie der Tarquinier. Sie war berühmt für ihre Schönheit und noch mehr für ihre Tugendhaftigkeit.” (<https://de.wikipedia.org/wiki/Lucretia>.)

¹²⁷⁶ „Das Regime von Tarquinius Superbus war unerträglich, aber nicht nur für die Römer, die zu der Zeit noch Hirten und Bauern waren und daher noch keine gleichwertigen Vertreter in der Politik hatten.” (<https://de.wikipedia.org/wiki/Lucretia>)

A legenda szerint Collatinus, akinek egyedül volt római felesége, eldicsekedett sógorainak felesége kimagasló erkölcsi erényeivel, ellentétben az etruszk nők nem éppen dicséretes magatartásával. Hogy erről meggyőződjenek, elvitte őket felesége lakosztályára, ahol Lucretia szolgálótól körülvéve a gyertya fényénél fonással és szövással tölti az idejét.

A király egyik fia hirtelen beleszeret a szépséges Lucréciaiban, és egy éjjel belopózva hozzá, megerőszakolja. Erre kitör a botrány, a nép fellázad, a királyságot megdöntik i. e. 509-ben, és innen indul a római köztársaság. Azonban ha figyelembe vesszük, hogy i. e. 509-ben az etruszkok ostromolják Rómát, akkor legföljebb Etruszk köztársaságról beszélhetnénk.

A legendából ki lehet hámozni, hogy az etruszk nők városi életet éltek, nem szívesen dolgoztak, és valószínű, hogy nem szívesen szültek gyereket. Ez nagyon jellemző a városi nőkre még ma is. Megfigyelhető, hogy az arabok és afrikaiak a fehér nőket általában romlott erkölcsűeknek nézik, éppen amiatt, hogy nem szívesen szülnek gyereket. Lehet, hogy a történelem mégiscsak ismétli önmagát, és a legerősebb fegyvert nem a tudomány fejlesztette ki, hanem a természet? De az ész nem ugyanaz a természet fejlesztette ki? Sokan elítélik a bikaviadalt. Pedig az nem más, mint egy mementó az ész és a nyers erőszak harcáról. Ideje ezen elgondolkozni!

2. Jézus királlyá koronázza II. Rogert

Mivel a történelem olyan hivatkozásokat tartalmaz, amelyek egyes népeknek előjogokat biztosítanak, míg más népeket ebből kizárnak, ezért *a történelemhamisítás bűnténynek számít*. Komoly tudósok állítják, hogy az első évezred előtti történeti írásoknak a hitelessége megkérdőjelezhető, és ezeknek a zömét az ezredforduló után írták, tehát hamisítványok. Talán ilyenek a „Pun háborúk” is.

Nem célozom untatni a kedves olvasót különböző állítólag megtörtént események részletes leírásával, ezért csak a leleplezéshez szükséges mondatokat írom ki a történetből. Az idézetek a Wikipédiából származnak.

„I. e. 480-ban Gelon, Szürakuszi türannosz görög támogatással megkísérelte egyesíteni a szigetet. Karthágó nem hagyhatta figyelmen kívül ezt a fenyegetést, és Perzsiával szövetségben háborút indított a görögök ellen, elindítva addigi legnagyobb szabású katonai akcióját, Hamilkar vezetésével. A források Hamilkar seregét háromszázezer főre teszik, ami valószínűleg túlzás.

Útban Szicília felé azonban, a rossz időjárás miatt, Hamilkar jelentős veszteségeket szenvedett. Panormusnál (a mai Palermo) szállt partra...

(Ebben az időben haladt keresztül Mago Barca először a Szahara sivatagon, Hanno a navigátor pedig Afrika partjai mentén mélyen délre hajózott.)

Bár ugyanebben az évben az ibériai gyarmatok elszakadtak, megfosztva Karthágót fő ezüst- és réz forrásaitól, Hannibal Mago, Hamilkar unokája, már készülődött az újabb szicíliai hadjáratra, miközben expedíciók indultak a mai Marokkó és Szenegál területeire és az Atlanti óceánon... Utódja, Himilko, bevette Gela városát és többször legyőzte az új szürakuszi türannoszt.

I. e. 315-ben Agathoklész, Szürakuszi türannosz, megszerezte Messinát. I. e. 311-ben, az érvényes békeszerződést megszegve, megtámadta Karthágó maradék szicíliai birtokait és ostrom alá vette Akragaszt.

Hamilkar vezette a karthágói ellencsapást, hatalmas sikerrel. I. e. 310-re az övé volt majdnem egész Szicília, és már magát Szürakusztát ostromolta...

Az első pun háború (i. e. 264-241)

... A római seregek a szárazföldön elfoglalták Szicília nyugati felét, Hamilkar Barkas serege a sziget nyugati végébe szorult vissza.”¹²⁷⁷

Miután Karhágó győzedelmesen került ki a zsoldos háborúból, két ellentétes frakció jelent meg: a reformpárti Hamilcar Barca vezetésével, mialatt a másik sokkal konzervatívabb Nagy Hanno vezetésével. Az Ibéiai-félsziget meghódítása Hamilcar Barca és veje Szép Hazdrubal idejében kezdődött i. e. 229-ben. Hamilcar elesik 228-ban egy csatában. Hazdrubalt 221-ben meggyilkolják, és Hannibál veszi át a helyét.¹²⁷⁸

A második pun háború (i. e. 218-201)

„Kiváló képességű hadvezér került a pun seregek élére, Hannibál, aki Róma esküdt ellensége volt. ... Hispánia hegyi törzseiből verbuvált zsoldos gyalogsággal, numídiái lovassággal és harci elefántokkal indult el Hispániából.”¹²⁷⁹

Három hadszíntér létezett: Itália, ahol Hannibál többször is legyőzte a római seregeket, Spanyolország, ahol Hazdrubál, Hannibál fiatalabb fivére váltakozó szerencsével harcolt a kóniák védelmében, és Szicília, ahol a rómaiak voltak fölényben.

Ez meggyőzte a karthágói parancsnokot, Hannibal unokaöccsét, Hannót, hogy a rómaiakéhoz képest fele akkora haderővel is vállalnia kell a nyílt ütközetet, mielőtt még segítségére érkezhette seregével Hannibal bátyja, Hasdrubal. A Kr. e. 218-ban vívott cissai csatában a rómaiak győztek. Appianosz szerint Kr. e. 213-ban Hasdrubal Barkasz elhagyta Hispániát, hogy szembeszálljon Syphaxszal. Bár lehet, hogy utólag összekeverték egy másik karthágói vezérrel, Hasdrubal Giszkóval. Az első szárazföldi támadást a karthágóiak hajtották végre Kr. e. 215-ben Szardínia ellen, Kopasz Hasdrubal és alvezére, Hampsicora vezetésével. A rómaiak sorsát megpecsételte, hogy Mago Barkasz, Hannibál öccse egy elrejtett csapattal hátulról támadta meg őket.¹²⁸⁰

A harmadik pun háború (i. e. 149-146)

„A hősiesség ellenére a várost földig rombolták. A legenda, miszerint sóval hintették be a város romjait, egyetlen ókori forrásban sem található meg, ez a szokás ismeretlen volt a rómaiak számára. Csupán a Biblia két részén, Mózes ötödik könyvében (29, 22) és a Bírák könyvében (9, 45) jelenik meg, mint azok büntetése, akik elfordulnak az Úrtól. Karhágó kapcsán ez csak a Kr. u. 2. században került elő, és elterjedése valószínűleg a középkori krónikásokhoz köthető, akik szívesen vettek át jeleneteket a Szentírásból.”¹²⁸¹ A középkori krónikák egyébként úgy tudják, hogy Attila 452-ben szintén lerombolta, és sóval hintette be Pado-vát, ahogy Barbarossa Frigyes is tette Milánóval 1162-ben.

Nesze neked, történelem!

Az idézett mondatok elején szemet szúr a Panormus (Palermo) név. Ez a név nagyon emlékeztet a normannokra, akik egy fél évszázadig Szicília urai voltak, de nem i. e. 300-ban, hanem másfél évezreddel később. A kapcsolat tisztázása végett lássuk a középkori eseményeket: „Róbert öccse, Roger meghódította Szicíliát, és a terület grófja lett. Szicília már majd’ két évszázada muzulmán fennhatóság alatt állt, így az egyház támogatta Roger hódító hadjáratát, amelyet egyfajta keresztes háborúnak tekintettek. Fiát, Róbertet utódainak halála után 1130-ban II. Roger néven Szicília, valamint Apulia és Capua hercegségek királyává koronázták.”¹²⁸²

Amint a fenti képből is látszik, a nyomatékosság kedvéért a koronát nem a pápától, hanem egyenesen Jézus Krisztustól kapja. Ne feledjük, hogy a képeket is fontos dokumentumoknak szánták. A normann keresztes lovagok eredményesen „térítették” a mai Tunézia, vagyis az

¹²⁷⁷ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Karth%C3%A1g%C3%B3>.

¹²⁷⁸ Lásd uo.

¹²⁷⁹ Uo.

¹²⁸⁰ Lásd https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A1sodik_pun_h%C3%A1bor%C3%BA.

¹²⁸¹ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Karth%C3%A1g%C3%B3>.

¹²⁸² <https://hu.wikipedia.org/wiki/Normannok>.

ókori Karthágó területén. Tehát a normannok szicíliai uralma egy fél évszázadot tartott. Nem nagyon kedvelték őket sem az olaszok, sem a németek, azonban kitűnő kapcsolataik voltak a pápai hatalommal VII. Gergely idejében.

Az ókor történetírása ekkor már folyamatban volt. A „ló lába” ott lóg ki, hogy Palermót az ókorban (micsoda véletlen) Panormusznak „hívták”. Ez nagyon jól jött volna a normannoknak, ha 1194-ben nem kellett volna végleg elhagyniuk a szigetet. Lehet, hogy ez nem szúrna szemet, ha a normannok nem keresztes lovagokként hódították volna meg Szicíliát, és nem találnánk hasonló párhuzamokat más keresztes lovagok történetében, például a teutonoknál. A teutonok „ókori” városa, amely a tervezett meghódítandó birodalom fővárosa akart lenni, Teutoburgium volt. Ez valahol a Bácska környékén pozícionált hely kitűnő egy közép-európai birodalom fővárosának. Ez persze nem jött össze, s miután II. Endre magyar király elkergette őket, ráfanyalodtak Poroszföldre, ahol az őslakos poroszokat részben megtérítették, részben németesítették, részben kiirtották.

A karthágói uralkodók és hadvezérek nevei erőltetett rokonságban állnak. A valóságban az uralkodók általában nagy egyéniségek, és ezért ritkán választanak olyan nevet, ami összetévesztheti őket más uralkodókkal. Ebből is látszik, hogy ezek csak egy gyenge fantázia szüleményei.

Hamilkar i. e. 480

Mago Barca

Hanno

Hannibal Mago (Hamilkar unokája)

Himilko (Hannibal Mago utódja)

Hamilkar i. e. 310

Hamilkar Barca i. e. 264

Nagy Hanno

Hazdrubal (Hamilkar Barca veje, Hannibal fiatalabb fivére)

Hannibal

Mago Barcas (Hannibál öccse)

Hazdrubal Barcas?

Hazdrubal Gisco?

A harmadik pun háborúra a szerzők teljesen kifogytak a fantáziából, így a karthágóiak részéről már nem szerepel egy név sem.

A reneszánsz kora valóban a „feltámadás” kora. Zsidók, görögök, rómaiak, gallok, kelták, teutonok stb., mind olyan népek, akiknek a történelmében van egy ezeréves Csipkerózsika-álma, majd a reneszánszban újra életre kelnek. A hivatalos történelem persze azt állítja, hogy ezek a népek valójában túléltek a „sötét” ezer évet, de ezalatt az idő alatt nem alkottak semmi érdemlegeset. Ezt a tézist elfogadni egyszerűen képtelenség. Az újkor legsötétebb időszakában, amikor már a népsűrűség miatt nem lehetett elrejtőzni, az ésszel megáldott emberek alkottak még a börtönökben is. Arra sem lehet hivatkozni, hogy a sötét korban létrejött alkotások a barbár népek miatt vesztettek volna el. Hogyan maradtak fenn akkor az állítólagos ókori alkotások? Sehogy. Egy pár kőbe vésett íráson kívül, ezek mind a reneszánsz korában gyártott hamisítványok. A hamisítások célja az országszerzés volt a saját népeik számára. A legtöbb európai nép-nél az írás a X. század körül jelent meg. Az elején inkább különböző jogi megállapodások rögzítésére használták, amire aztán hivatkozni lehetett.

Egyes hamisítókat lelepleztek, mint az angol Macphersont, de az ilyesmit sosem verték nagydobra. Macpherson a skóciai gael nyelvet használta az állítólagos Osszián költő dalainak írásánál. Csak sejtem, hogy ő nem tartozott sem a keresztes lovagok, sem a papok kasztjához,

ugyanis ezeknek nagy „erényük” volt az anonimitás. Arany Jánosnak is van egy műve „Homérosz és Osszián” címmel. A Homérosznak tulajdonított írások valódi szerzője is nagy valószínűséggel egy Omer (Homer) nevezetű kereszties lovag, aki maga is részt vett a kereszties hadjáratokban. Ezt nem lehet beismerni, mert akkor túl nagy „lyuk” keletkezik az ókori történelmen, arra pedig az egyház áldását adta.

Manapság a papok inkább csak a húsvéti reggelit szokták megszentelni, de a középkorban minden emberi alkotásnál szükség volt a papi, különös alkotásoknál, mint történelmi írás, egyenesen pápai szentesítésre. Aki ezt el tudta érni, annak az írását senki sem merte megkérdőjelezni. Úgy tűnik, hogy a pápai áldás nem nagyon akaródzott rászállni sem az angolok, sem a skandináv országok ókori történelmére. Ez nem csoda, mert ezen országok népei mind áttértek a protestantizmusra.

„A mai Dánia területe a régészeti emlékek tanúsága szerint kb. Kr. e. 12.500 óta folyamatosan lakott; a földművelés Kr. e. 3900 körül kezdődött. A rómaiak kereskedelmi kapcsolatokat tartottak fenn az itteni népességgel.”¹²⁸³

És mégis, a rómaiakkal való állítólagos kereskedelmükön kívül nem nagyon eresztettek ókori történelmi gyökereket.

A svédek alól kihúzták a szőnyeget a németek, mivel a gótok, mint ókori szereplők, kiestek a hatáskörükből. A norvégok is csak az ezredfordulón jelennek meg, normannok vagy vikingek néven. Vegyük hát tudomásul, hogy amit szabad Jupiternek, azt nem szabad az ökörnek.

Visszatérve a normannokra, meg kell jegyezni, hogy körülbelül abban az időben jelentek meg a kontinensen viking néven, mint a magyar honfoglalók a Kárpát-medencében hungárus néven.

Így ír róluk a Wikipédia: „A pogány vikingek a 9. században többször is betörték a Nyugati-frank Királyság területére, egészen addig, míg III. (Együgyű) Károly a hagyomány szerint 911-ben a Rollo nevű normann vezérnek nem adott egy nagy területet a Szajna alsó folyásánál, valószínűleg azért, hogy Rollo az embereivel védje meg a Szajna-völgyét a támadások ellen. A legvalószínűbb, az erősen hiányos források és a kutatások által legjobban alátámasztott feltételezés szerint, a normannok a francia urak helyét elfoglalva lettek a terület gazdái, s alattvalóik francia parasztok voltak. Miután letelepedtek, és felvették a kereszténységet, elkezdődött asszimilációjuk. Rollo bizonyíthatóan előkelő francia nemes lányát vette feleségül, s valószínű, hogy a többi normann nemes is kiépítette családi kapcsolatait a francia nemességgel. Nem a skandináv nyelvet beszélték többé, hanem a franciát.”¹²⁸⁴

Ugyanez a folyamat játszódott le a Kárpát-medencében is, a honfoglalók megtanulták az őslakók nyelvét. Mivel lehet dokumentálni, hogy ez itt másképp történt volna?

¹²⁸³ <https://hu.wikipedia.org/wiki/D%C3%A1nia>.

¹²⁸⁴ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Normannok>.

3. Kicsi ökör, nagy a szarva

Az orosz tudósokból álló kutatócsoport tehát nem kevesebbet állít, minthogy úgy az ókori történelem, valamint a bibliai írások, mind az első ezredforduló után keletkeztek. Statisztikai módszerekkel bizonyítják, hogy az összes úgynevezett ókori esemény nem más, mint az első ezredforduló körüli események visszavetítése az ókorba.

Érdemes megvizsgálni, hogy a statisztikai módszeren kívül léteznek-e más érvek is, amelyek alátámaszthatják a fenti állítást. Nekünk, magyaroknak jó okunk van az ilyen irányú vizsgálódásra, mivel nem tévedek, ha azt mondom, hogy ritka az a nép, ahol olyan nagy változatosságban lenne jelen a keresztény vallás, mint nálunk. Másfelől az sem elhanyagolható ok, hogy a magyar krónikákat évszázadokon keresztül mellőzték, mi több, tudományos körökben gyerekes meséknek minősítették.

Sokan észrevették, hogy a Bibliában valósággal hemzsegnak az olyan nevek, amelyek nemcsak magyar hangzásúak, de magyar értelemmel is bírnak. Hogy csak egy pár példát említsek: Jobb, Jonáthán, Joákim, és ne feledjük el, hogy a Jó vezetéknev ma is létezik a magyaroknál, és ennek csak magyarul van elfogadható jelentése. Érdemes megemlíteni a Jákob nevet is, amire már sokan reflektáltak. Tudnivaló, hogy Izrael eredeti neve Jákob. A Biblia szerint azért kapta ezt a nevet, mert testvérével, Ézsauval egyszerre születvén, Ézsau bokáját fogta születése közben. Azt nem tudom, hogy héber nyelven mennyire kapcsolódik a boka a Jákob névhez, de magyarul úgy kapcsolódik, ha megfordítjuk a nevet és így Bokai lesz belőle. Ha figyelembe vesszük, hogy az eredeti magyar szövegek rovásírással íródtak, és pedig jobbról balra, akkor nagy a valószínűsége, hogy a szövegek másolása (plagizálása?) közben jelent meg a Jakob alak.

Ne feledkezzünk meg arról a rengeteg magyar helységnévről sem, amelyek a Bibliában találhatók, és amely helységnevek ma is léteznek a Kárpát-medencében. A Közel-Keleten található ugyanilyen nevű helységek nagy valószínűséggel csak jóval később jelentek meg.

A fent említett orosz tudósok szerint Görögországnak azért olyan eseményekben szegény a középkori történelme, mivel ezeket az eseményeket visszatolták az ókorba. Valóban érdekes dolog, hogy az az ország, ahol Pál apostol a legsikeresebb térítési akcióját vitte véghez, a kereszténység felvétele után szinte megszűnt létezni mint állam. Magyarország épp a kereszténység felvétele után vált valódi európai állammá. Igazuk lehet az orosz tudósoknak, akik azt állítják, hogy a görög legendák, mint az Iliász meg az Odisszea, de az egész ókori görög történelem, mind az ezredforduló után született? Igen ám, de akkor hogy állunk az ógörög nyelvvel, mert ez állítólag létezett?

Varga Csaba íráskutató megállapította, hogy az ógörög nyelvben több ezer magyar jelentésű szavat találunk.¹²⁸⁵ Vajon az újjörögben is? Vajon az átvétel-átadás milyen irányba történt?

Vagy ha az orosz tudósoknak igazuk van, akkor az ógörög nyelvet egyszerűen a csángó-magyar nyelvjárás alapján kompilálták? Nem ez lenne az egyedüli mesterségesen előállított nyelv.

Erről jut eszembe az a csángó dal, hogy, „Kicsi ökör, nagy a szarva, nem fér be az istállóba.”

¹²⁸⁵ Varga, 2006. V. ö. Varga Csaba: [Ógörög nyelv: a csángó régies formája](#). Aczél, 2005.

4. Kikapartuk a gesztenyét a parázsból

Okos ember a más hibájából is tanul, a buta a saját hibájából se.

406-ban gótok, vandálok, hunok kirabolják Itáliát. 420-ban Alarikus rabolja ki Itáliát. 450-ben meg Attila. 456-ban Gensericus, a vandálok királya, I. Leo pápa és Marcian császár idejében, Afrikából jön és kirabolja Rómát. „Biorgius, az *alánok* királya, akiket később *alemánok*-nak (ez a németek neve francia nyelven) mondanak, 463-ban Tridenten keresztül végtelen sokaságú hadsereggel behatolt Itáliába nagy rombolást végezve, különösen Longobárdiában, egész a Benacum-tóig, amit ma Gardának hívnak.”¹²⁸⁶

Ötven év leforgása alatt egy kicsit soknak tűnik, ha mindez igaz. De ezzel még nincs vége: „Alboinus longobard király uralkodása idejében, Narset eunuch, aki a gótokat legyőzte, és akinek a székhelye Nápolyban volt, mivel a hungárok (szkita nemzet), kik nemrég érkeztek Pannóniába, kitaszítván a longobárdokat, ezeket ő beengedte Verona környékére, akik aztán megszállták egész Itáliát, Róma kivételével, és ott is uralkodtak a királyaik 232 éven keresztül.”¹²⁸⁷

Itt két hazugságot tudunk megállapítani. Az egyik, hogy a hungárok akkor érkeztek Pannóniába. A szkita–hun–hungar folytonosságot megtaláljuk a régi írásokban, tehát a hungárok nem jöttek, hanem Pannóniában voltak. A másik hazugság, hogy a longobárdokat kiűzték. A longobard (hosszú bárd=alabárd) név is igazolja, hogy ez egy harci egység volt. Aztán egy futásra kényszerült nép hogy tudta volna meghódítani Itália északi részét?

Dél-Itáliában pedig a szaracénok uralkodtak majdnem kétszáz éven keresztül. X. János pápa idejében, 920 körül a szaracénok még a Garganiai-hegyekben tanyáznak, az írások szerint. Ezzel az állítással, hogy a hegyekben tanyáznak, azt a tényt akarják elhomályosítani, hogy ebben az időben egész Dél-Itália a szaracénok befolyása alatt állt.

„Említésre méltó, hogy olyan félenk és aljas volt ez időben az emberek lelke a Nápolyi tartományban, hogy ha a szaracénok megígérték nekik az életüket és a házuk épségét, képesek voltak elárulni a várost. Mert abban az időben Albericus márki, akiről az előbbieken említést tettünk, irigységből, sértődöttségből és bosszúvágyból behívta a magyarokat a rómaiak ellen, akik a Longobárdok kivételével, ahol Berengárius uralkodott, egész Felső-Itáliát lerombolták, kifosztották és rengeteg foglyot ejtettek. Ettől kezdve, ha módjukban állt, olyan csemege foglyokat is vittek, mint az Itália másik (déli) felében a rómaiak által betelepített szaracénok.”¹²⁸⁸

¹²⁸⁶ „Biorgius autem rex Alanorum, qui postea Alemanni dicti sunt, anno salutis quadragentesimo sexagesimo tertio, per Tridentum cum infinite multitudinis exercitu, etiam ingressus est Italiam, et universam Istriam, Marcam Trevisanam, majoremque Longobardiae partem diripuit, donec tandem ad Benacum lacum, qui hodie Garda appellatur.” (Pandolfo Collenuccio, 1618.)

¹²⁸⁷ „Verum cum jam illis Alboinus imperaret (longobardi), fuere ab Narsete Eunuch (478-574) Iustiniani imperatoris Copiarum duce, qui superatis Gothi Neapoli sedem habebat, in Italiam accersito: quamobrem et Pannonia cum Hungaris gente Scythica, que recens eo venerat, solventes, Italiam ingressi sunt, atque occupata primum Verona, deinceps quoque usque adeo felices fuerunt, ut sub multis suis regibus, tota Italiae, excepta Roma, per ducentos circiter et triginta duos annos imperarent.” (Uo.)

¹²⁸⁸ „Illud vero memorabile est, tam timidos abjectosque tunc fuisse hominum animos in regno Neapolitano, ut si Sarraceni iis salutem et conservationem aedificiorum promisissent, statim eis urbes traderent. Sed neque hoc fuerit omittendum, cuius in aliis quoque huius nostri operis locis admoneri possumus, Italiam si quis historias bene observet, nunquam ad tantas miseras fuisse redactam, nisi cum in eam barbariae gentes vocatae introductae fuerunt: quod merito debuit nostro seculo ab instituto deterrere illos, qui idem fecerunt. Nam eodem tempore, cum Albericus marchio, de quo jam ante facta mentio est, propter invidiam quorundam et populi ingratitude Roma pulsus esset Ortam urbem, in quam se receperat, munivit: deinde vindicande injurie causa, Hungaros in Italiam adversus Romanos evocavit, ea conditione habita, totam superiorem Italiam, excepta Longobardia, cui tunc Berengarius primus imperabat, Romam usque diripuerunt, plurimosque utriusque sexus homines ó, desertis civitatibus in Ungariam captivos abduxerunt. Atque hoc deinceps saepius dulcedine praedae allecti fecerunt, praesertim si occasione haberent, ob Sarracenos in alteram Italiae partem á Romano introductos.” (Uo.)

Az utolsó mondat árulja el az igazságot, miszerint rómaiak telepítettek be afrikaiakat, amivel nem mindenki értett egyet.

Nem szabad elfelejteni és észre lehet venni, aki a történelemre odafigyel, hogy *mindezen nyomorúságok onnat adódtak, hogy idegen barbár népeket hívtak be az országba. Ezért kívánatos lenne a mostani századunkban, hogy intézményesen eltávolíttassanak azok, akik ilyet tesznek.*

Itt tisztázni kell a szaracén fogalmát. A középkorban szaracénnak nevezték úgy a sémi népeket, mint a négereket. Ugyancsak tisztázni kell a sémi fogalmat. Régebben a félrevezetés legjobb módja az volt, ha egy fogalom magyarázásához kitaláltak egy szép ártatlan mesét. Ma ugyanezt eléri a filmek segítségével. A „semi” szó felemást jelent, úgy mint „semi luna”=félhold – fele sötét, fele világos. Vagyis az európai fehér és az afrikai fekete faj keveréke, és nem a mesebeli Sémí leszármazottai. A *dulcedine* jelzővel az olyan ritkaság számba menő középafrikaiakra céloz, akik a korom-fekete színük miatt Európában érdekességnak, úgymond „csemege” (dulcedine) számítottak. Itt is látszik, hogy az igazság el van ferdítve. Ha a magyarok rablási szándékkal mentek volna Itáliába, akkor az északi gazdagabb longobárd vidékeket támadják, mivel ezek közelebb is voltak. Ha meg Nápoly felé mentek, ahol a szaracénok tanyáztak, akkor biztos azok ellen harcoltak. De az is kiderül a szövegből, hogy az ottani nép már össze volt keveredve a szaracénokkal, így nem csoda, ha nem mindenki látta szívesen a magyarokat. Egyébként egész Európa-szerre harcoltak a szaracénok ellen Nagy Károllyal az élen. Hogy miért, azt nem nehéz kitalálni. Az ok nem a rasszizmus volt, hanem a két kultúra és vallás összeegyeztethetlensége.

Egy nép, akár egy személy esetében is, ha bebizonyosodik, hogy a szülei mások, mint akiket mostanáig tudott, az óriási érzelmi válságot okozhat. A politikusok úgy gondolják, hogy ennél már jobb a polgárháborús hangulat előidézése is (amit a közel-keletiek bevándoroltatása előidézhet), mint az igazság hideg vizével való nyakonöntés. Tudniillik kezd kiderülni, hogy az európai nép zöme épp attól a mindennek legyalázott néptől származik, akiket kitagadtak Európából, és a teljes megsemmisítésüket tervezték el.

Ha csak az európai népek magvát elemezzük, úgy mint a németet, franciát vagy olaszt, kiderül, hogy mind a magyar népek leszármazottai. A régi történelmi írásokban a szkita-hun-avar-hungar-magyar ugyanazt a népet jelentette.

Nézzünk bele egy következő könyvbe. Idézetek belőle: „Haljuk újra, mit mond Tacitus: A Germania név új keletű, nem rég lett kitalálva, mivel akik először átlépték a Rajnát és kitesztették a gallokat, mikor tungriknak, mikor germánoknak hívták őket.”¹²⁸⁹

Német szerzők állítják, hogy a bajor nevet az avar névből képezték egy b-betűt téve eléje. Így lett az avarból bavar, amiből később bajor és bajor. Ugyanígy fenti szövegben a „Tungri”-t Ungrinak kell olvasni, vagyis magyar. A germanos eredetileg görög szó. A görög krónikákban az édestestvért jelenti, vagyis az igazi testvért, így igaznak fordíthatjuk. Tehát a szövegben nem két népről, hanem ugyanarról a magyar népről van szó.

„A germánok az öt tungri és a teuton népektől származnak.”¹²⁹⁰ (A tótok a teutonok, akik a bizánci vallás felvétele után elszlávosodtak).

„A legendák szerint a helybeli és a többi germán a trójai Szikambriából származik.”¹²⁹¹ (Sedlacsek szerint az igazi Trója Erdélyben volt.)¹²⁹²

¹²⁸⁹ „Tacitum hic denuo audimus: Germania vocabulum recens, et nuper additum, quoniam qui primi Rhenum transgressi Gallos expulerunt, nunc Tungri, tunc Germani vocati sunt.” (Schaten, 1690. 5.)

¹²⁹⁰ „Seu nunc a Teutonis, seu ab his quinque Tungrorum populis Germanici nominis Origo.” (Uo. 6.)

¹²⁹¹ „Prorsus fabulas narrant, qui indigenam hanc cum caeteris Germanis gentem a Trojanorum Sicambris trahunt.” Uo. 10.)

¹²⁹² Lásd az *Ovidius száműzetése* című fejezetet.

„A cimberék (az ősi kelta-szkiták, akiket Appiano keltáknak nevez), a Germán-óceán partjától a Cimber-félszigettől indultak el (amit most Jutlandnak hívnak).”¹²⁹³

A franciák is a nevüket az első királyukról kapták, aki avar volt és a neve Kagasius (kakas), franciául Gall.

Sebastian Münster: „A németek azt állítják, hogy (Nagy Károly) Németországban született, a gallok meg azt, hogy Galliában. Egyiknek is, a másiknak is igaza van. Mivel a szikambriaiaktól származott, akik párszáz évig a Rajna mentén laktak, és egy Frankó nevű hercegükről vagy királyukról felvették a Francia nevet, aztán pár száz évvel Krisztus születése után elhagyták ezt a földet, és elfoglalták a Mogone-folyó vidékét, amit a saját nevük után Frankóniának hívtak... Ezért van az, hogy a franciák azt állítják, hogy az első nyugati császár Gall volt, és az ő uralkodása alatt lett áthelyezve a birodalom Galliába.”¹²⁹⁴

Münster még elég naiv volt ahhoz, hogy úgy adja elő a hazugságot, hogy ne bukjon ki az igazság is. Tudnivaló, hogy Szikambria Attila székhelye volt. Tehát a szikambriaiak Kárpát-medenceiek voltak, vagyis hunok (avarok). *Aki az első nagy európai birodalmat megeremtetette és szikambriai volt, az a történelem szerint, nem más, mint Attila.* A franciák meg Gallnak nevezték, ami latinul kakast jelent. A történelmi mendemondák szerint az egyik avar király neve Kagas (kakas) volt.¹²⁹⁵

„Szikambria (Sicambria, Sicambre, Sicamber, Syccamber, Skambria, Skanboria) egy ókori város, melyet a legendák szerint Attila hun király alapított. A település helyét és egyáltalán létezését a mai napig rengeteg vita övezi. A szugamber germán frank törzset a rómaiak i. e. 8-ban legyőzték és Galliába telepítették, így ezen a néptörzsen, a szikambereken keresztül az 5. századi frank írástudók a népet a trójaiaktól származtatták. A 6. században Tours-i Szent Gerely ősi lakhelyükként Pannóniát említi, a 7. századi Gesta Regum Francorum szerint a trójai eredetű frankok Pannónia határánál várost alapítottak, amit saját magukról Szikambriának neveztek el, és ez az elképzelés terjedt el a középkori irodalomban. Egy 13. századi francia krónika Magyarország fővárosaként említi (Szikambriát). A 13. századi magyar krónikában, Iordanes, a Nibelung-ének és Anonymus krónikaiban a hun–magyar közös gyökerek is megjelennek. Kézai Simon szerint Attila magyar királynak Szikambriában (németül Etzelburg) fontos központja volt és itt is temették el. A Képes Krónika a francia mondákat követve a Szikambria név magyarozatát összekapcsolta Párizs névmagyarozatával és a trójai mondakörrel is. A Szikambria elnevezés a népnyelvben is elterjedt a 14-15. században, illetve még a 17. századi térképek is megemlítik.”¹²⁹⁶

Gall név latinul kakast jelent. Ha ezt a herceget Kakasnak hívták, akkor latinosan tényleg Kakasius volt a neve, ugyanis Frankföldön a *g*-t *k*-nak ejtik. Valószínű, hogy a történelemhamisítók ebből a névből általánosították az avar királyok nevét Kagánra.

Itt már világosan látszik, milyen módon sokszorozták meg az Attila legendáját. Attila volt az a szikambriai hun király, aki Galliát is meghódította. A hunokat avaroknak is nevezték.

Láthatjuk, hogy valamikor Európa nagy részét a magyar népek lakták, akiket a saját elszármazottaik irtottak később, egész a kihalás szélére szorítva őket. Mi ez, ha nem *patricídium*? Melyik európai nemzetnek kell majd azt mondanunk, hogy „*te is fiam, Brutus?*”

¹²⁹³ „Cimbri, (qui et a priscis Celto-Scythae, ab Appiano Celtae appellantur) ex finu Oceani Germanici, et peninsula Cimbrica (quae nunc Jutiae nomen obtinet), progressi.” (Uo. 18.)

¹²⁹⁴ „Affermano i Germani lui (Carlo Magno) esser nato nella Germani, é Galli nella Gallia. Et é vera l’una cosa et l’altra. Imperoche egli hebbe origine da Sicambri, i quali parecchi centinaia d’anni habitarono, allato alle soci del Reno, et pigliarono il nome da un lor duca, o re Franco. Franciosi, et parecchi centinaia d’anni poscia che Christo fu nato, havendo abbandonato quella terra, occuparono in parte la riva Mogone, la qual terra fu da lor parimente chiamata Franconia... La qual cosa habbiamo stimato dover qui notare, perciocche i Galli contendono il primiero Cesare occidentale essere stato Gallo...” (Münster, 1650. 329.)

¹²⁹⁵ Lásd az *Évkönyvek igazmondása* című fejezetben.

¹²⁹⁶ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Szikambria>.

Az „Új kronológia” szerzői (Fomenko és csapata) habár el-elvetik a sulykot, azért érdekes dolgokra hívják fel a figyelmet, amelyeken lehet vitatkozni. Anglia ókori történelmével kapcsolatban például azt állítják, hogy az nem más, mint a bizánci történelem duplikációja. Szerintük nem létezett ókori római birodalom sem. Ami a történelemkönyvekben áll, az nem más, mint a „Szent Német-római” császárság visszavetítése az ókorra. A IV. keresztes hadjárat alkalmával a keresztesek kifosztották Bizáncot és megalapították a keleti Latin császárságot. Ez mindazon görög területekből állt, amelyeket a keresztesek megszálltak, Bizáncot is beleértve. Amikor 1261-ben a görögöknek sikerült elűzniük a latin megszállóikat, ezek magukkal vitték a Bizáncban talált értékes történelmi iratokat. Ezeket jó haszonnal kamatoztatták olyan országokban, amelyeknek nem volt írott történelme, de ilyenre vágytak.

Két mondat a Fomenko és csapata munkájából:

1. „Az első király, akit Anglia királyának hívtak, Athelstan volt.”¹²⁹⁷

Ha elemezzük az Athelstan nevet, amely két részből áll: Athel, ami egy az egyben az Atilából lett leképezve, és a stan, ami talán követ jelent. Azt látjuk, hogy a királyi neveket hordozó szavak nem egyszer az adott politikai elvárásoknak megfelelően metamorfózist szenvednek. Itt van például a Károly név, amiről „okos” történészek azt állítják, hogy a király szavunk ebből származik, mivel Nagy Károly volt a királyok mintaképe. Azonban megfedkeznek arról, hogy Hérodotosz, a történelemírás atyja, aki az i. e. V. században élt, már említést tesz egy Cyrus (kyros) nevű uralkodóról. Tehát a királyt már akkor kyrosnak hívták. A kyros (kirosz) pedig a király görög neve. Ha figyelembe vesszük Tóth Gyula fejtegetéseit, aki bizonyítja, hogy Aladár, Attila nagyobbik fia Angliában kezdte uralkodását, akkor a „stan” szó, eredetileg, lehet, hogy „son” volt, ami fiút jelent.

2. „Megjegyzendő, hogy az 'Angels' egy híres bizánci nemesi család volt, amely magában foglalta az Angels császári dinasztiát is.”¹²⁹⁸

1700-ban készített térképen Bizánc neve úgy jelenik meg, mint Romania. Szerintük Örményország is (nem a mai) nem más, mint a bizánci birodalom egy leszakadt része: Armenia=A-roménia. (Az örmények valóban bizánci rítusú keresztények). Arábia meg A-rabbia, ami ha figyelembe vesszük a rabbi=tanító jelentését, akkor nem más, mint a tanítók országa. Való igaz, hogy a szelcsuk török megszállás előtt Arábiában magas fokú műveltség létezett.

Kína Fomenko és csapata szerint: A 17–18. században, Kínában megindul a történetírás. A mancsurok a saját dicsőségükre írják a történelmet. Az ellenzék egy párhuzamos más történelmet kezd írni. Jönnek a megtorlások. Börtön, kínzások, könyvégetések. A mancsurok 1644-ben hódítják meg Kínát, majd 1770 körül írják Kína történetét, európai ókori történelem mintájára. A régebbi kínai könyvek össze vannak gyűjtve és megsemmisítve. A mancsurok ekkor már nagyjából beolvadtak a kínai lakosságba.”

Ez a forgatókönyv nekünk nagyon ismerős. A kínai történelmet állítólag katolikus misszionárius papok írják, a mancsur uralkodók megrendelésére. Itt *nincs időbeli csúsztatás, csak földrajzi, vagyis európai események párhuzamos lejátszása Kínában*. Az ókori történelemgyártás mögött mindig papok és misszionáriusok vannak, vajon miért? Az tudnivaló, hogy minden vallás hegemoniára törekszik. A keresztes hadjáratok idejétől egész a reneszánsz koráig a katolikus vallás terjeszkedésben volt. A legősibb és legerősebb vallási érzület az ősök tisztelete volt minden nép életében. Ezt nagyon jól tudták a papok. Ezért a vallást mindig összekötötték a történelemmel. De ha egységes vallásra törekedtek, akkor ehhez kellett egy egységes történelem. Ehhez a modell a bibliai zsidótörténelem. Erre a modellre próbálták megmintázni más népek történelmét is. Fomenkóék szerint a bibliai zsidó történelmi modellhez pedig a keresztes

¹²⁹⁷ „The first king which was called as 'king of Anglia (England)' was Athelstan (925-940).” (A. T. Fomenko, G. V. Nosowsky: [New chronologia and conception of the english history.](#))

¹²⁹⁸ „Note that 'Angels' was also a famous noble feudal family in Byzantine, which includes Byzantine emperor dynasty of Angels (1185-1204).” (Uo.)

hadjáratok alatt lezajlott eseményeket vették. A katolikus egyház a világtörténelmi koncepcióját és Scalighieri kronológiáját a tridenti zsinaton kanonizálta a 16. században.

Számunkra érdekesebb, hogy hogyan vélekednek Fomekóék a magyar történelemről. „Orosz nyelven Magyarország neve Vengria és Jugaria. Szerintük és azok szerint, akiket történelmi forrásként idéznek, mint F. Gregorovius, L. N. Gumilev és Sigismund Gerberstein, a magyarok a nyugati hunok, ugorok és szarmaták keveredéséből jöttek létre, de mivel a két utóbbi népcsoportot a hunok hódoltatták, így utóbb mind a hun nevet kapták”.¹²⁹⁹ – Itt azonban egy másik verzió is számításba jöhet. A hódoltatták helyett lehet, hogy egyszerűen a honi (huni) népek magukba olvasztották a később érkezett ugorokat és szarmatákat. Ugyanezt tették a bretáni franciák a vikingekkel.

S. Gerberstein szerint a magyarokat még a XVI. században is hunoknak nevezték. Mavro Orbini, a XVII. században élt bencés szerzetes és történetíró szerint is Magyarország a hunok hazája. Azonban a nevezett csapat úgy tudja, hogy egykor az orosz és a magyar birodalom egy és ugyanaz volt. Számukra a jugaria jelentéssel bír, mert ugye a jugo=dél a nyelvükön. Ebből már „joggal” következtetnek arra, hogy jugaria dél-orosz terület. Ezt azért ne vegyük nagyon zokon, mert szerintük Poroszország is az orosz birodalomhoz tartozott, Kína is, aztán ne is beszéljünk a szláv népek országairól, de Németország és Franciaország is orosz gyarmat volt.

A ráció ebben a következő lehet: lelepleztük a nagy történelemhamisítást, kiszedtük a sült gesztenyét a parázsból, de most megkérjük az árát.

Számunkra érdekes lehet mindezzel kapcsolatban, amit *Szent László külpolitikája és viszonya az egyházhoz* cím alatt megtudunk:

„Ezután betört Bizánc területére, és elfoglalta a Morva és a Drina folyók közét, Szerém és Belgrád várával együtt. Levelében a magyarok és Messia királyának nevezte magát. Makk Ferenc szerint ez utóbbi Moesiára vonatkozik, amiből következtethetünk arra, hogy elfoglalta a Nagy-Morava és a Drina folyók közötti területeket a Bizánci Császárságtól. Mivel más dokumentumokban nincs erre utalás, valószínű, hogy hamarosan elvesztette őket. Alexandru Madgearu Messiát Boszniával hozza kapcsolatba, amit Horvátország felé vonulva foglalt el. Ezzel azt is jelezni kívánta, hogy igényt tart az Észak-Balkánon élő keleti angolok földjére, ahol az Angliából elmenekült angol lovagok 1085-ben földet kaptak a bizánci császártól. Új-Angliára azonban nem tudta hatalmát kiterjeszteni, még 1091-ben a keleti angolok behódoltak a bizánci császárnak, aki 1092-ben a magyaroktól visszafoglalta az előző évben elveszített területeket. László királynak azonban – balkáni hadjáratát félbeszakítva – a baszileusz biztatására betörő kipszakokat sikerült visszavernie. A hazatérő Lászlónak a Temes-folyónál, majd Orsova mellett sikerült a támadókat legyőznie, utóbbi csatában életét vesztette a kunok vezére, Kapolcs is. A Képes Krónika azt állítja, hogy nem Bizánc, hanem a Kijevi Rusz biztatta fel a kunokat. Mivel Vaszilkó terebovli orosz fejedelem segítette a kunokat, László még ugyanebben az évben büntetőhadjáratot vezetett orosz földre, majd 1094-ben a lengyel belviszályokba is beavatkozott. A büntető hadjáratról a rusz források nem írnak. Judit királynénak, Salamon özvegyének második férjét, I. Ulászló lengyel fejedelmet segítette, és Krakkóban kikényszerítette a szemben álló felek megbékélését, miután elfogta Ulászló fiatalabb fiát, Boleszlávot. Kérésére Ulászló elismerte törvénytelen fiát. A Képes krónika szerint a magyar csapatok Krakkóban is jártak, ennek szavahihetőségét azonban kétségbe vonják. A Képes krónika szerint Franciaországból, Britanniából, Angliából és Spanyolországból érkezett követek találkoztak a királlyal Bodrogbán 1095 húsvétján, és keresztes hadjárat vezetésére kérték.”¹³⁰⁰

¹²⁹⁹ Uo.

¹³⁰⁰ [http://hu.wikipedia.org/wiki/I. L%C3%A1szl%C3%B3_magyar_kir%C3%A1ly](http://hu.wikipedia.org/wiki/I._L%C3%A1szl%C3%B3_magyar_kir%C3%A1ly)

5. Igazhitűek és pogányok

A hit ereje az ígélet

Az ember nagyon hajlamos bedőlni a kecsegtető ígéreteknek, ezt nap mint nap megtapasztalhatjuk a politikában. Ez így van a vallás terén is. A legnagyobb ígéretek az örök élet és a velejáró anyagi javak, amelyek nélkül a vallásnak nem lenne vonzereje a széles tömegek számára. A legtöbb hívő ember úgy érzi, hogy ezek az ígért dolgok máris a tulajdonában vannak a hite révén. Egyszóval már a földi életben gazdagnak érzi magát, még ha szolgaként éli is le egész életét. A gazdagság tudata viszont már nem serkenti komolyabb szellemi törekvésre, így a vallási élete a felszínes ünnepi tömegrendezvényekben merül ki, ahelyett, hogy a gondolkodását pallérozná az igazság keresése végett. Erről így ír a régi tanítás: „Hamarabb átmegy a teve a tű fokán, minthogy a gazdag filozófussá válna.”¹³⁰¹

Clementis Alexandrini vagy Alexandriai Kelemen a Pedagógus c. mű szerzője, e könyv szerint Origenész tanítómestere volt. Ha az eredeti keresztény tanítás után kutatunk, akkor érdemes figyelembe venni ezen írásokat. Az idézett könyvet 16. századi jezsuita szerzetesek kompilálták, és megpróbálták az akkori felfogáshoz igazítani, ezért néha összefüggéstelenek a mondatok.

„A Sztoikusok szerint a papságot, a prófétálást, a törvények tudományát, a gazdagságot, a valódi szépséget, a nemességet, a szabadságot csak a bölcsek birtokolhatják. De ők is bevallják, hogy ezeket nehéz megtalálni. Látszik tehát, hogy mindaz, amit előbb hitelveknek neveztek, a Nagy Mózesztől vették át a görögök. És minden bölcsesség ekképp taníttatik: Mivel Isten megkönyörült rajtam, minden az enyém. Hogy Isten az ő barátja volt, ebből a mondásból ered: Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene... De maguk a görögök is emlékeznek Minosz királyra, aki kilenc évig meghitt kapcsolatban állt Iove Istennel... A világ minden pénze a hithűeké, mondja Salamon: a hitetleneknek egy fabatka sem jár. Sokkal hihetőbb, amit a (Szent) Írás

¹³⁰¹ Alexandriai Kelemen, 1566. 173.

állít, ami kimondja hogy: Hamarabb átmegy a teve a tű fokán, minthogy a gazdag filozófussá válna.”¹³⁰²

Mit is akarnak állítani a fenti, szinte összefüggéstelen mondatok? Nem kevesebbet, mint-hogy a világ minden java azoknak dukál, akik elfogadják Ábrahám, Izsák és Jákob Istenét. Origenész szerint az ótestamentumi írások csupa allegóriák.¹³⁰³ A fenti írásból is látszik, hogy Ábrahám baráti kapcsolata Jehovával ugyanolyan, mint Minosz király baráti kapcsolata Jove Istennel. Ha az utóbbit legendának tartjuk, vajon mitől hitelesebb az előbbi? Azt is feltételezhetnénk, hogy az utóbbit plagizálták az előbbiből, amit egyébként a jezsuita kompilátor is állít, amikor azt írja, hogy „a görögök a hitelveket a Nagy Mózesztől vették át”. A bökkenő az, hogy Hérodotosz, akit a történelem atyjának neveznek, egy szót sem ír a zsidókról. Ugyanakkor Hieronimus, aki a vallásalapító atyák egyike, a következőket írja: „Bármennyire is kétséges, előbb lett az Egyház és utána született a Zsidó nép, akiért az Úr így imádkozott: Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekednek. Egy napon hívökké vált (megtért) háromezer, másik nap ötezer. És úgy voltunk (a megtértek tömege egy szív és egy lélek volt), mintha a házban rajtunk kívül más nem lett volna, csak mi ketten, nem volt a zsidók káromlása, sem a nemzetek bálványimádása.”¹³⁰⁴

Ha igazat adunk Hieronimusnak abban, hogy előbb született az Egyház, és utána a Zsidó nép, akkor az eredeti keresztény tanításban minden ótestamentumi utalást csakis allegorikus értelemben kell vennünk. A paradigmaváltás akkor történt, amikor az Egyház vezetését olyan személyek vették át, akik nem a lelki, hanem az anyagi meggazdagodást követték. Ekkor váltak a templomok a földi kincsek gyűjtőhelyévé és az Igaz Istent felcserélték a pénzistennel. A hitveket pedig minden javak ígéretével csábították, aminek egyetlen követelménye volt: a feltétlen hit az ígéretben.

Ha a keresztény vallás ősgyökereit keressük, akkor említést kell tenni a Szibillákról is, akiknek volt némi hozzájárulásuk a vallás kialakulásához, habár az utóbbi időben ezt az Egyház inkább ignorálja.

„Egippa Szibilla, aki Julius császár idejében élt, ezt mondta Krisztusról: A láthatatlan Ige érzékelhetővé válik, kihajt mint gyökér és mint levél, és nem lesz látható a szépsége, és kínozni fogja őt az anyai méh, és siratni fogja az Isten a halálát, és az emberek eltapodják, de a halálból mint Isten fog feltámadni, és megmentővé lesz.”¹³⁰⁵ Ebből az allegorikus történetből lett megszerkesztve a Jézus története, amit az Egyház úgy értelmez, hogy az Ige testet öltött.

A verbum szoros kapcsolatban áll a veritas-szal, akárcsak magyarul az Ige és az Igaz. Vagyis Krisztus alatt valójában az igaz tanítás hirdetőjét értették. És valóban az igazság gyökeret ereszt, kihajt, de nincs benne szépség, ezért az emberek gyűlölik és eltapodják, de a halálból újra feltámad és végül az emberiség megmentője lesz.

Itt egy másik írás ugyanattól az Alexandriai Kelementől:

¹³⁰² „His consequentia statuunt philosophi Stoici, qui regnum, sacerdotium, Prophetiam, legis ferende scientiam, divitias, veram pulchritudinem, nobilitatem, libertatem soli sapienti tribuunt. Fatentur autem ipsi quoque eum inveniri difficiliter. Videntur ergo omnia que prius dicta sunt dogmata, á magno Mose Graecis esse tradita. Et omnia quidem esse sapientis per haec docet: Et quoniam misertus est mei Deus mihi sunt omnia. Eum autem Deo esse amicum significat dicens: Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob... Et á Graecis celebratur Rex Minos, qui novem annis familiariter cum Iove est versatus, cum audivissent quemadmodum Deus cum Mose loquebatur, ut si quis cum suo amico loqueretur... Fidelis est totus mundus pecuniarium, ait Solomon: infidelis autem, ne obulus quidem. Multo ergo magis Scripturae credendum est, quae dicit fore ut celerius camelus per foramen acus trasfeat, quam ut dives philosophetur.” (Uo.)

¹³⁰³ Lásd a *Mióta vannak jogaik a bűnözőknek?* című fejezetet.

¹³⁰⁴ Hieronymus, Antverpiae, 1604. 20.

¹³⁰⁵ „Sibilla Egippa claruit tempore Julii Imperatoris sic dixit de Christo: Invisibile verbum palpabitur et germinabit ut Radix et delictabitur ut folium et non apparebit venustas eius et crucidabit eum alvus maternis et flebit Deus letitia sempiterna et ab hominibus conculcabitur et nascetur ex morte ut Deus et conversabitur ut protector.” ([Korai Biblia.](#))

„Már az egyiptomiak behatolásával, amikor az etruszk jövődölés hagyományát a sötétségbe dobták: megjelent a hitetlenek tökéletes őrzőgő csaló művészete [a bacchanália].”¹³⁰⁶

A továbbiakban leírja a bacchanáliákat, melyek ezek szerint Egyiptomból származnak. Itt a keveredés bűnét fedezhetjük fel, mert hiába vált kereszténnyé a kevert faj, mert a gének a származás szerint fognak működni. Így volt idő, amikor a katolikus papok, pápák suttyomban folytatták a bacchanáliákat. Erre egy liberális azt mondaná, hogy nincs ebben semmi kivetnivaló, engedni kell a test kívánságának. Csakhogy itt legtöbbször az egyik fél a másik fél szenvedésében éli ki a kéjelgését.

És szokás szerint a bűnt mindig a jámborabb nyakába varrják, de erről csak mese és allegória formában lehetett írni, amikor még lehetett:

„Miután ezen testvérgyilkosok közül kettő magával vitte Tuszcziába azt a dobozt, amiben Bach nemiszerve volt zárva, a kereskedők, amikor idegenekkel tárgyaltak, az etruszkok elég nyilvánvaló jámbor tanait úgy közvetítették a lelkek felé, mintha e dobozba zárt nemi szerv imádása az új vallásuk része lenne.”¹³⁰⁷

A déli (típusú) invázió

Giovanni Villani 1537-ben kiadott, *Croniche, nelle quali si tratta dell'origine di Firenze* című könyvéről¹³⁰⁸ észrevehetjük már az első oldalon, hogy ez az írás sok ideig tiltás alatt állt az egyházi körök részéről, és a kinyomtatás után is korlátozták a példányszámait. Ennek a miértjét rögtön megértjük, amint beleolvasunk a könyvbe. Bármennyire belejavítottak ugyanis, mégis látszik, hogy itt egy 200 éven át tartó afrikai beszivárgás okozta állandó háborúskodásról van szó.

A szerző olasz és az ezerháromszázas években írta a krónikáját, az akkori időkben Firenzében és Európában történt eseményekről. Vannak oldalak, ahol egyvégbe megy az írás, vagyis nincsenek a mondatok elválasztva. Persze száz évvel később „megtalálják” az antik írásokat, amelyek sokkal tökéletesebbek. Itt I. Károly királyunkat, azaz Károbertót úgy említi egy helyen, hogy Carlo Rimberto, más helyen hogy Carlo Umberto. Az apját Martel Károlynak hívják, akárcsak Nagy Károly nagyapját! És ha kivonjuk az 1300-as évből (amikor Károbertó megérkezik Magyarországra) az 532 évet (a húsvétciklust), megkapjuk Nagy Károly királlyá koronázási évét (768). Valószínű, hogy Nagy Károly története az I. Károly magyar királyról lett másolva. De mitől lett volna I. Károly olyan nagy király? Valószínű, hogy az eredeti írásból sokat lefaragtak, mert azok a fecnik kellettek Nagy Károlynak. A könyvből világosan kiderül, hogy a katolikus pápaság jóvoltából a 12–13. század során olyan nagymértékű volt az afrikai feketék Európába való beszivárgása, hogy a 13. század végére már átvették nemcsak az Egyház irányítását, de a fizikai erejük révén szinte minden közösségben ők domináltak. A 14. század elején a fehérek kezdenek magukhoz térni. Olaszországban napirenden vannak az összetűzések. A pápa, aki valószínű, hogy guelfi, Avignonba menekül, ahol még a feketék vannak hatalmon.

Lássuk tehát a részleteket!

Megtaláltam e nyomtatott könyv kéziratos „eredetijét” is a világhálón.¹³⁰⁹ De szerintem ez a kézirat is csak egy másolat az eredetiről, olyan kézírással, hogy minél nehezebben legyen

¹³⁰⁶ „Jam vero et Aegiptiorum penetralia, et manium apud Hetruscos vaticinationes in tenebris jaceant: vesanae profecto illae sunt infidelium hominum fallendi artes.” (Alexandriai Kelemen, 1757. 11.)

¹³⁰⁷ „Quippe duo enim isti fratricidae, cistam illam secum auferentes, in qua Bacchi pudendum inclusum erat, in Tusciam detulere, mercis egregiae mercatorum, ubi cum exules agerent, luculenta admodum pietatis doctrina Hetruscorum animos informarunt, dum cistam iis ac veretrum nova religione colenda tradiderunt.” (Uo. 16.)

¹³⁰⁸ Villani, Giovanni: *Croniche, nelle quali si tratta dell'origine di Firenze*. 1537. https://books.google.hu/books?id=9LpQAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=hu&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false.

¹³⁰⁹ https://digi.vatlib.it/view/MSS_Arch.Cap.S.Pietro.E.34.

érthető. Ez az írás a hamisítás csúcsteljesítménye. Egyik fontos célját, feladatát alább elemzem. Az 1312-es évektől az 1333-as évekig hiányoznak a beszámolók. Úgy néz ki, hogy az érdeke-
sebb részeket kicenzúrázták ebből is.

Most a könyv nyomtatott változatát mutatom be. Firenze keletkezéstörténetének ismerte-
tése során részletesen foglalkozik Itália délről jövő támadóival, Itália déliekkel való elárasztá-
sával és elfoglalásával, majd visszafoglalásával. Van, ahol nyíltan ír feketékről és fehérekről,
és van, ahol feketék helyett *guelfieket* ír és fehérek helyett *gibelinieket*. Ezt a két nevet való-
színű, hogy utólag találták ki – egy szép kis történettel, amit később beleszöttek az írásba –
megtévesztve az olvasót, azt sugallva, hogy két család viszálykodásáról volna szó.

Az afrikaiakat a katolikus egyház, pontosabban bizonyos pápák hívták be, hogy így meg-
erősödve fel tudják venni a küzdelmet a császáriak és a nemesek ellen. De ahhoz, hogy elterel-
jék a figyelmet az Itáliát ért sok szerencsétlenség igazi okáról, kitaláltak egy hun és egy gót
inváziót, akik mind északról jöttek, hogy még véletlenül se lehessen hibáztatni a déli bevándor-
lást.¹³¹⁰

Villani könyve 15. oldalán ezt olvassuk: „A Krisztus születése utáni 440. évben – Szent
Leo, Theodosius és Valentinianus uralkodása alatt – északról jött a vandálok és gótok királya,
kit Bélának, más néven Totilának hívtak. Ez a barbár, törvényt nem ismerő, mindenféle rossz
szokással rendelkező személy, ki Gótiában, Svédországgal mellett született, saját testvérét is meg-
ölte, és erővel uralma alá kényszerítette a nemzeteket.”¹³¹¹

Totila, más néven Baduila, Badvila (516–552) „keleti gót király”,¹³¹² és a két névhasznoló-
ságot ki is használták Atila és Buda „kitalált”(?) viszályából kiindulva, de az is lehet, ebből
vitték át a történetet a hun uralkodóra és helyettesére. Hóman Bálint megállapítja: „A XII–XIII.
századi köztudatban s a külföldi krónikák egy részében is Totila gót király alakja a névhasznó-
lás alapján teljesen egybeolvadt Attilával.”¹³¹³ Hóman hivatkozik IV. Bélának 1253. novem-
ber 11-én IV. Ince pápához írt levelére: „Például hozhatjuk Totilát, ki keletről nyugat leigázá-
sára jöve, kezdettől fogva Magyarország közepébe helyezte fő-székhelyét”.¹³¹⁴ Azaz Hóman
szerint IV. Béla azonosítja Totilát és Attilát. Ezt gondolja Kumorovitz Bernát is.¹³¹⁵ Ami azért
érdekes lehet számunkra több szempontból is, és amit tehát Villani könyve, ha áttételesen is,
cáfol. Azaz felmerül IV. Béla levelének hitelessége.

A hagyomány szerint a helyi amfiteátrum neve „Totila vára” volt Spoleto-ban.¹³¹⁶ És a né-
met kéziratoknak a pápa–császár viszonyról szóló részei – annak ellenére, hogy követik a latin
szöveget – olykor tartalmazznak többletet. Így például Nagy Károly esetében betoldják annak
feltételezett – természetesen fiktív – tettét, Firenzének Totila pusztítását követő újjáalapítását,

¹³¹⁰ A pápák politikai szerepvállalásával és a hunokkal kapcsolatos történeti torzításokkal, valamint a gótok
teljesen hamis történetével kapcsolatban lásd [Történelmi szürreál. Az igazság kálváriája](#) (Szilaj Csikó, 2020.) c.
hosszabb írást (Fábián, 2020).

¹³¹¹ „Nelli anni di Christo 440, al tempo di santo Leone et di Teodosio et Valentiniano Imperadori, nelle parti
d’Aquilone fu uno Re di vandali, et di gotti che si chiamava Bela soprannomato Totile. Questi fu barbaro, et senza
legge et crudele di costumi et si tutte cose, nato nella provincia di Gotia et di Svetia, et per la sua crudelta ucisse
il fratello et molte nationi di genti si di genti si sottopuose per forza, et signoria.” (Villani, 1537. 15.)

¹³¹² https://hu.wikipedia.org/wiki/Totila_keleti_g%C3%B3t_kir%C3%A1ly.

¹³¹³ Hóman Bálint: *A magyar hún-hagyomány és a hún-monda*. A) A magyarok hún-hagyománya. 4. Az azonos-
sági gondolat eredete. Budapest, 1925. <http://mek.oszk.hu/07100/07139/html/0007/0002/0004-325.html>.

¹³¹⁴ „Totila in exemplum veniat, qui parte orientis ad occidentalem veniens subiugandam, in medio regni
Hungariae sedem suam. Fejér: Codex dipl. IV/2. 222. l.” (Uo. 13. jegyzet.)

¹³¹⁵ Kumorovitz L. Bernát: Buda (és Pest) "fővárossá" alakulásának kezdetei. *Tanulmányok Budapest Múltjából*
18. Budapest Városterületi Monográfiái XXVII. Budapesti Történeti Múzeum, Múzeumi Ismeretterjesztő
Központ, Budapest. 1971. 49. http://epa.oszk.hu/02100/02120/00018/pdf/ORSZ_BPTM_TBM_18_007.pdf.

¹³¹⁶ Székely György: Az antikvitás öröksége. *Európa ezer éve I.* Szerk. Klaniczay Gábor. Kivonat. 5. fejezet - I.
A Középkor kezdetei (IV–VIII. század). Osiris Kiadó, 2004. 54. https://www.tankonyvtar.hu/hu/tarta-lom/tamop425/2011_0001_520_europa_ezer_eve/adatok.html vagy https://www.tankonyvtar.hu/...eu-ropa_ezer_eve/2011_0001_520_europa_ezer_eve.pdf

nyilván a világkrónikák hatására. Ez megfelel annak a hagyományos nézetnek, miszerint a nemzeti nyelvű irodalmak sokkal nyitottabbak voltak a betoldások, vendégszövegek számára. Így viszont ez az olasz szöveg is, mivel nem említi az „újjáépítőt”, leleplezi, hogy Nagy Károly kitalált személy és jelenség, amint ott Totila is.

Ha megnézzük az Anjou legendárium képeit, láthatjuk, hogy minden kép alatti–feletti írás úgy kezdődik, hogy *quomodo* (=hogyan [latin]):

http://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.lat.8541/...

Ugyanílyen stílusban, ebben a Villani-féle krónikában is, minden fejezet előtt (amely valószínűleg írásos képet nyújt egy bizonyos eseményről), úgy kezdődik, hogy *come* (=hogyan [olasz]). Egy-egy fejezet, bár kitéhet egy egész lapnyi írást, egyvégben íródott, vagyis a mondatok nincsenek elválasztva. Ez persze már előrelépést jelent egy másik írás stílushoz képest, ahol még a szavak sincsenek elválasztva:

https://digi.vatlib.it/view/MSS_Vat.lat.3225.

A Villani könyvét 1300 körül írták, ami azt jelenti, hogy hamis az az állítás, hogy a szép, kidolgozott írás már ezelőtt, ne adj isten már az ókorban megjelent volna.

Az állítólagos gót vagy hun behatolás utáni korról a 17. oldalon látjuk a címet: „Hogyan jöttek először a longobárdok Itáliába és hogy hajtották azt uralmuk alá.” És a folytatás: „Narset

római patrícius,¹³¹⁷ aki Justinus¹³¹⁸ megbízásából a [kelet-római] birodalom nyugati felén uralkodott, amikor kegyvesztett lett Szófia császárné előtt, és aki őt halállal és a tisztsége elvesztésével fenyegette, bosszúból behívta a longobárdokat – akik magyarok – és a Rotario nevű királlyal¹³¹⁹ szövetséget kötött a Kosztantinápolyi császár ellen, hogy eltávolíttassa őt a [nyugat-római] birodalomból, és így történt, hogy 570-ben a longobárdok a királlyal először bejöttek Itáliába.¹³²⁰ Ezeknek a longobárdoknak, akik először bejöttek Itáliába, az volt a szokásuk, hogy borotválták a fejüket, hosszú szakállt és bő ruházatot viseltek, többnyire lenszövetből, akárcsak a frezoniak, talp nélküli cipőköiket spárgával kötötték meg. Ezek a longobárdok Saxoniából jöttek Pannóniába, majd szétszóródtak egész Magyarországon. A nevüket egy látnoktól kapták akit Godánnak hívtak. Ez megjósolta nekik a szerencsés utat Itáliába. Így megérkeztek Milánóba, elkergették a Milánóiakat, a Ticinóiakat, a Cremonéziakat, a Bresciaiakat, a Bergamóiakat, aztán a Toscanaiakat egész Puliáig. Így kapta a vidék a Lombardia nevet.”¹³²¹

Úgy tűnik, hogy a longobárdokat itt a – későbbi (?) – kunokról másolták le, még Godán–Kotán–Kötény is jelen van.

Az alábbi kijegyzett fejezetcímek mind arról szólnak (bár ez csak egy töredéke az egésznek), hogy Itáliában polgárháborús hangulat uralkodik a déli népek bevándorlása miatt:

„Hogy jöttek az afrikai szerecsenek Itáliába, és hogyan üzte el őket Lajos francia király.”¹³²²

„Hogyan jöttek elő a tatárok a hegyekből, ahova bezárta volt őket Nagy Sándor.”¹³²³ (Mások szerint a hunokat zárta be.)

„Hogyan alakult meg Firenzében a gelfiek és a gibelliniek pártja.”¹³²⁴

„Hogyan üzték el először a gelfiek pártját Firenzéből Frigyes császár segítségével.”¹³²⁵

„Hogyan jött a császár Toscanába megostromolni a gelfieket Capraiában... Hogyan verték le a Firenzéből kivonult gelfiek a Finigében lakó gibellinieket.”¹³²⁶

„Hogyan fogadta vissza a nép Firenzébe a gelfieket.”¹³²⁷

¹³¹⁷ Aki mi *Narses* vagy *Narsész* néven ismerünk (<https://hu.wikipedia.org/wiki/Narses>).

¹³¹⁸ *II. Iusztinosz* császárról van szó (https://hu.wikipedia.org/wiki/II._Iusztinosz).

¹³¹⁹ Akit mi *Alboin* néven ismerünk (<https://hu.wikipedia.org/wiki/Alboin>).

¹³²⁰ A mai történettudomány szerint 568-ban (Uo).

¹³²¹ „Come i longobardi passarono di prima in Italia et signioregiaronla.”

„Essendo Narsete patricio di Roma et signioregiava l'imperio di ponente per Iustino imperadore si vene indisgratia deldella imperadrice Sofia, moglie del detto Justino, quale il minaccio della morte et di farlo privare della sua dignidade, per la qual cosa il detto Narsete si rubello dallo imperadore Justino, et mando in Pannonia per li longobardi, cio sono Ungari, et con loro re chiamato Rotario fece lega et compagnia contro al ditto imperadore, di Costandinopoli per tolli lo imperio di Roma, et cosi fu fatto, ilquale Re, di longobardi, che prima vennero in italia nelli anni di Christo 570. Et l'abito de detti longobardi che prima vennero in Italia si era, chehaveano raso il capo, con lunga barba et lungi et largi vezimenti i piu di lino a modo si Fresoni senza peduli le calze infino a talloni, legate con coreggie. Questi longobardi prima furono di Sassogna, ma per lo soperchio di loro primamente parte se ne partirono di loro paese, et prefero Pannonia et poi si distessero in Ungaria, et longobardi hebbono nome da uno indovino, ch'era da loro chiamato Godan, il quale venute le moglie de longobardi alla moglie del detto indovino per havere consilio di loro fortuna dal detto indovino, si disse loro che venisse ro la mattina per tempo al levare del sole coloro chapelgli avolti al mento, onde Godan poi cosi vegendole disse che son queste longobardi, et pero fu illoro prio detto longobardi. Poi per la sopra detta cagione passarono in Italia et prima discacciarono di Milano i Milanesi, et similmente li habitanti di Ticino et Cremonesi, et Bresciani, et Bergamaschi et in Milano prima cominciano ad habitare et popolaron la di loro genti, et poi tutte l'altre citta d'intoorno, et quelle di Toscana infino nel regno in Puglia signo regiarono, et poi fu chiamato quello paese Lombardia, et la gente lombardi.” (Uo. 17.)

¹³²² „Come i Saracini d'Africa passarono in Italia, et come ne furono cacciati per Luis Re di Francia.” (Uo. 19.)

¹³²³ „Come i Tartari uscirono di prima delle montagne dove li havea rinchiusi il grande Allessandro.” (Uo. 38.)

¹³²⁴ „Come si crio in Firenze parte Ghueffa et Ghibellina.” (Uo. 40.)

¹³²⁵ „Come di prima fu cacciata laparte Guelfa di Firenze con la forza di Federigo imperadore.” (Uo. 47.)

¹³²⁶ „Come lo imperadore venne in Toscana a assedio de Guelfi ch'erano nel castello di Capraia... Come i guelfi usciti di Firenze sconfissero i gibellinia Fegine.” (Uo. 49.)

¹³²⁷ „Come il popolo di Firenze rimise i guelfi in Firenze.” (Uo. 50.)

„Hogyan üzték ki Arezzóból a gibellinieket, majd a firenzeiek segítségével békében visszatértek... Hogyan üzte ki a firenzei nép először a gibellinieket.”¹³²⁸

„Hogyan kértek segítséget a Firenzéből kiűzött gibelliniek Manfredi királytól.”¹³²⁹

„Hogyan osztoztak Firenzén a gelfiek a konfliktus végén.”¹³³⁰

„A Firenzéből és Toscanából kijött gelfiek hogyan üzték ki Modenából a gibellinieket.”¹³³¹

Hogyan jutottak fegyverhez Kelemen pápától a Firenzéből és Toscanából kijött gelfiek.”¹³³²

„Hogyan fogadta vissza a nép Firenzébe a gelfieket és utána kezdte kiűzni a gibellinieket... A firenzei gelfiek hogyan tették közvagyonná a gibelliniek javait és hogyan állítottak kapitányokat 1266-ban.”¹³³³

„Hogyan állnak át mind többen Toscanában a gelfiekhez.”¹³³⁴

„Hogyan lettek a firenzei nemesek megfenyítve és lefejezve.”¹³³⁵

„Hogyan jött Gergely pápa Firenzébe és békét parancsolt a gelfiek és gibelliniek közt.”¹³³⁶

„Hogyan üzték ki a gibellinieket Bolognából.”¹³³⁷

„Hogyan fejeztetett le Calvoli Fulcieri bizonyos polgárokat a fehérek közül 1302-ben, miután Calvoli Fulcieri polgármester lett Firenzében, egyes fekete beosztottjaitól feltűzelve, akik irigykedtek a fehérekre és gibelliniekre, akik nagyobb vagyonnal rendelkeztek mint ők, elkezdte összefogdosni és lefejezni a fehéreket és gibellinieket.”¹³³⁸

„Hogyan foglalták el a firenzeiek a csülök kastélyt, ami a fehéreké volt.”¹³³⁹

„Hogyan számolták fel a gibelliniek a guelfieket Romagnióban, és hogyan kergették el Ghiberto da Coregia mestert Pármából.”¹³⁴⁰

És ez így megy tovább hosszú oldalakon át, aztán 1310 körül, mintha fordulna a kocka:

„Hogyan üzték el a Pratói fehérek a feketéket, és hogyan tértek vissza 1309-ben a fehérek, és a gibelliniek Pratóból kiűzik a feketéket és gelfieket, a következő napokban a firenzeiek segítségével visszafoglalják Pratót és a firenzeiek védnöksége alá helyezik.”¹³⁴¹

Ugyanerről a témáról szól Pandolfo Collenuccio könyve is.¹³⁴²

A 85. oldalon látjuk, hogy bár az események a X. századra vannak datálva, de észrevehetjük, hogy a nemkívánatos eseményeket általában visszanyomják az időskálán, így tompítva a szégyenérzetet, amit ezen események felelevenítése okoz. Miután a görögöket (bizánciakat)

¹³²⁸ „Come i gibellini furono cacciati d’Arezzo et fiorentini ve li remissono per pace... Come il popolo di Firenze caccio la prima volta i gibellini.” (Uo. 54.)

¹³²⁹ „Come li usciti gibellini di Firenze, mandarono per aiuto al Re Manfredi.” (Uo. 56.)

¹³³⁰ „Come i fiorentini ghuelfi si partirono di Firenze dopo la sconfitta.” (Uo. 58.)

¹³³¹ „Come i guelfi usciti di Firenze et di Toscana cacciarono i Gibellini di Modena et Regio.” (Uo. 60.)

¹³³² „Come li usciti Guelfi di Firenze et di Toscana hebbono l’arme da papa Clemente et seguirono la gente del conte Carlo.” (Uo. 62.)

¹³³³ „Come il popolo di Firenze rimisse i guelfi in firenze et poi ne cacciarono i gibellini... Come i guelfi di Firenze ordinarono al commune i beni de rubelli et ghibellini et feciono Capitani i di parte guelfa. 1266.” Azaz: (Uo. 67.)

¹³³⁴ „Come piu terre di Toscana tornano aparte guelfa.” (Uo. 68.)

¹³³⁵ „Come certi nobili di Firenze furono presi et menati in Firenze, et decolati.” (Uo. 71.)

¹³³⁶ „Come papa Gregorio venne in Firenze et ordino pace tra gelfi e gibellini.” (Uo. 73.)

¹³³⁷ „Come parte gibellina fu cacciata di Bologna.” (Uo. 74.)

¹³³⁸ „Come Fulcieri da Calvoli podesta di Firense fece tagliare la testa a certi cittadini di parte bianca: Nel detto anno 1302 essendo fatto podesta di Firenze Fulcieri da Calvoli di Romagna huomo ferice et crudelle apossa de caporali di parte nera, iquali viveano con grande gelosia, perche sentiano molto possente la parte bianca in Firenze et ghibellini et usciti scriveano tutto di et trattavano con quelli ch’erano loro amici rimasi in Firenze ildetto Fulcieri fece subitamente pigliare certi citadini di parte bianca et ghibellini...” (Uo. 111.)

¹³³⁹ „Come i fiorentini presono il castello delle stinche chel teneano i bianchi.” (Uo. 116.)

¹³⁴⁰ „Come i gibellini di Romagna sconfissero i guelfi, et messere Ghiberto da Coregia fu cacciato di Parma.” (Uo. 123.)

¹³⁴¹ „Come i bianchi di Prato cacciarono i neri et come vi tornaro. Nel anno M.CCCIX i bianchi et Gibellini di Prato ne cacciarono fuori i neri et guelfi, il seguente die fue per loro ricoverato con forza et aiuto de fiorentini et de pistolesi et fu vi messa la signoria per i fiorentini.” (Uo. 125.)

¹³⁴² Collenuccio, Pandolfo: *Res Neapolitanae id est Historiae... conscriptae ab ultima memoria usque ad annum MCCCCXCII. a quo anno historiae francisci (etc.)* Joannes Leonardus Berewout, Durdrecht, 1618

elűzték Itália déli részéről, egy Romulus nevű bizánci császárhelyettes bosszúból behozta Itáliába az afrikai szaracénokat.

Csak amint a krónikákból kiderül, a szerecsenek nem mint a keresztények ellenségei, hanem mint a pápa pártfogoltjai jelennek meg Itáliában. Hát, ennek az eltusolására kellett behozni papíron a longobárdokat, hogy legyen kikre ráfogni a rombolást. Majd később ezt a Lombardiában élő németek azzal tetézték, hogy beállítván magukat a sosem létezett longobárdok utódaiknak, egy fiktív szerződés értelmében bármikor jogot tarthatnak Pannónia egy részének birtoklására.

„Így Romanus, a legrosszabb természetű ember, bosszúból behívta a szaracénok királyát, kik a keresztények nagy ellenségei lévén, nagy embertömeg jött be Itáliába, nemcsak Apuliába és Calabriába, de egész Itáliába a két tenger, Adria és Tirréni közti területekre, lerombolták Rómát, semmi tiszteletet nem tanúsítottak iránta.”¹³⁴³

Logikusan gondolkozva, ha egyszerre jönnek tömegesen, akkor nagy ellenállásba ütköznek. Ezért valószínűbb, hogy lassú beszívargás volt, ami elősegítette a részleges beolvasdást.

„Miután X. János pápa leverte őket, visszavonultak a Gargánai-hegyekbe.”¹³⁴⁴ – Ez a mondat nem egy hihető állítás, amikor tudjuk, hogy a pápa mindig a guelfiek, azaz a feketék pártján állt. Az biztos, hogy az afrikaiaknak egy kemény bázisuk volt a Gargánai-hegyekben, melyek I. Károly magyar király tulajdonába kerültek.

„Említésre méltó, hogy olyan félénk és aljas volt ez időben az emberek lelke a Nápolyi Tartományban, hogy ha a szaracénok megígérték nekik az életüket és a házuk épségét, képesek voltak elárulni a várost. Nem szabad elfelejteni, és észre lehet venni, aki a történelemre odafigyel, hogy mindezen nyomorúságok onnat adódtak, hogy idegen barbár népeket hívtak be az országba. Ezért kívánatos lenne a mostani századunkban, hogy intézményesen eltávolíttassanak azok, akik ilyet tesznek. Mert abban az időben Albericus márki, akiről az előbbieken említést tettünk, irigységből, sértődöttségből és bosszúvágyból behívta a magyarokat a rómaiak ellen, akik a Longobárdok kivételével, ahol Berengarius uralkodott, egész felső Itáliát lerombolták, kifosztották és rengeteg foglyot ejtettek. Ettől kezdve, ha módjukban állt, olyan csemege foglyokat is vittek, mint az Itália másik (déli) felében a rómaiak által betelepített szaracénok.”¹³⁴⁵ Ekkor a feketék még sok európai számára csemegének számítottak.

Az itt leírtak, bár nagyrészt Itáliára vonatkoznak, ami csak azért van, mivel abban az időben inkább csak Itáliában írtak. Európa más részein, ha volt is egypár elszigetelt krónikás, ezekről kevés dokumentum maradt fenn. Mégis e kevés írásból is ki lehet hámozni, hogy az afrikai invázió elérte egész Európát, és nemcsak Szicília felől, de Spanyolországon és Franciaországon keresztül, az Alpokon át, akár a pun háború idejében, jöttek Itáliába. A pun háború sem lehet

¹³⁴³ „Itaque Romanus, homo natura pessimus, ulciscendae huius rebellionis causa, Saracenorum regem ex Africa in Italiam evocavit: qui ut sunt ij Christiani nominis hostes acerrimi, Italiam magna hominum multitudine ingressus, non solum Apulos et Calabros, sed totam illam Italiae partem, quae ab extremo Iapigiae littore, inter bina maria Adriaticum atque Tyrrenum Romam usque porrigitur, diripuit, nullo imperatoris respectu habito.” (Pandolfo, 1618. 85.)

¹³⁴⁴ Uo.

¹³⁴⁵ „Illud vero memorabile est, tam timidos abjectosque tunc fuisse hominum animos in regno Napolitano, ut si saraceni iis salutem et conservationem aedificiorum promisissent, statim eis urbes traderent. Sed neque hoc fuerit omittendum, cuius in aliis quoque huius nostri operis locis admoneri possumus, Italiam, si quis historias bene observet, nunquam ad tantas misérias fuisse redactam, nisi cum in eam barbariae gentes vocatae introductaeque, fuerunt: quod merito debuit nostro seculo ab instituto deterrere illos, qui idem fecerunt. Nam eodem tempore, cum Albericus marchio, de quo jam ante facta mentio est, propter invidiam quorundam et populi ingratitude Roma pulsus esset, Ortam urbem, in quam se receperat, munivit: deinde vindicandae injuriae causa, Hungaros in Italiam adversus Romanos evocavit, ea conditione, ne Tusciae quicquam detrimenti afferent. Verum Hungari ubi eo pervenissent, nulla pactum ratione habita, totam superiorem Italiam, excepta Longobardia, cui tunc Berengarius primus imperabat, Romam usque diripuerunt, plurimosque utriusque sexus homines, desertis civitatibus in Ungariam captivos abduxerunt. Atque hoc deinceps saepius dulcedine praedae allecti fecerunt, praesertim, si occasionem haberent, ob Sarracenos in alteram Italiae partem á Romano introductos. (Uo. 86.)

más, mint ezen események visszavetítése az ókorra, jóval felnagyítottabb formában. A fenti olasz nyelven írt könyvben az áll, hogy Hanibál ötven elefánttal lejtött egész az Arno völgyébe, ahol egy elefánt kivételével, a többi mind elpusztult. Kíváncsi vagyok, hogy valaki talált-e ott legalább egy elefántcsontot?

Sokan feltehetik azt a kérdést, hogy holmi képzetlen bevándorlók hogyan tehettek szert olyan erőre, hogy évtizedekig képesek voltak uralkodni az európai őslakosság felett? Akik uralomra jutottak, azok valójában a kevert népességből kerültek ki, úgy vallási, mint szekuláris téren. A keveredést az Egyház is szorgalmazta, olyan megfontolásból, hogy mivel a Biblia szerint az emberiség egyetlen emberpártól származik, így nem szabadna túl nagy fizikai különbségek legyenek köztük. Másfelől egy törvényt és tiszteletet nem ismerő dominanciára hajlamos ember (mert aki törvénytelen környezetből származott, az csak ilyen lehetett) csak addig tud uralkodni, amíg erkölcsi támogatásban részesül valahonnan.

Rabszolgatartás és gyarmatosítás

Az erkölcsi értékek elfogadásához és az életben való alkalmazásához erőfeszítésre (áldozatra) van szükség. Az első lépés az, hogy ezeket az értékeket beépítsük a logikus gondolkodásunkba. E nélkül ezek elfogadása csak olyan, mint a homokra épített ház. Ehhez azonban meg kell tanulni logikusan gondolkodni. Aztán még nagyobb erőfeszítést igényel a gyakorlatban való alkalmazás. Az erkölcsi magatartás nem a fizikai világ produktuma, hanem a léleké. A fizikai jelenségek a lefolyásuknál mindig azt az utat választják, ahol a legkisebb az ellenállás. Ez törvény. A lélek megpróbál szembemenni az árral. Ez persze nem mindig sikerül. Amikor azonban ez bekövetkezik, akkor a lélek győzelméről beszélhetünk az anyag felett. Ezt akár csodának is nevezhetjük, mivel a fent említett fizikai törvény ellenében történt.

Kevés ember volt a világtörténelemben, aki megpróbált szembemenni az árral, és elenyészően kevésnek sikerült.

Gondolom, sokan töprengtek azon, hogy mi okozza a világban a szegénységet, a nyomort és a szenvedést. Az ábrahámита vallások úgy állítják be, hogy ennek az oka az, hogy nem fogadják el az „egy igaz Istent”. Aztán erre hivatkozva jogot formálnak maguknak az általuk pogánynak kikiáltott népeken uralkodni és ezeket kifosztani. Az úgynevezett pogány népek kizrablása olyan jólétet biztosított az „igazhitűeknek”, ami Isten áldásának tűnt és igazolni látszott a hitüket. Az emberi történelem nagy népirtásai: kánaániták, amerikai indiánok, afrikai négerék, mind-mind hitbéli motivációval történtek.

Jó százötven évvel ezelőtt a rabszolga-kereskedelem még virágzott az egész föld kerekén. Habár ekkor a civilizált országok civilizáltabb tagjai már tiltakoztak a rabszolgakereskedelem ellen, a Fekete-Afrika térképén még nagyon sok volt a fehér folt, ahol az ingyen munkaerőt akadály nélkül lehetett beszerezni. Az akkori eseményekről hiteles beszámolót ad Heinrich Barth Afrika-kutató, aki saját akarata ellenére kénytelen volt résztvenni egy embervadászaton, amit Bagirmi királya vezetett saját fajtársai ellen a Csád-tó környékén. Ezek a királyok meg törzsfőnökök az elefántcsont- és rabszolgakereskedésből biztosították a jólétüket.

Idézet Barth útleírásából: „1852 új évének első hetében történt a zsákmány elosztása. Mohamed születésének az „isteni ünnepe” volt. Január 4-én az afrikai körülményekhez képest a reggeli 10 C° igen hidegnek számított. Az összetartott és összekötözött rabszolgák vacogtak a hidegben, különösen a gyerekek. Hangos sírás rázta meg a tábor, amikor a családokat elválasztották. Az emberi szenvedés ezen megrázó kitörései keveredve a fighiszek katonalelkületű Allahhoz intézett dicshimnuszával, nem távoztak a két európai füléből, amikor a Vezír sátrába léptek külön audienciára.”¹³⁴⁶

A két európai, Heinrich Barth és Adolf Overweg, megpróbálták a lehetetlent, vagyis rávenni a Vezírt, hogy győzze meg a királyt a rabszolgavadászat beszüntetéséről. Logikus érvekkel álltak elő: Sokkal nagyobb haszonnal járna, ha ő maga létesítene ültetvényeket, ahol ezek az emberek dolgoznának. Tudjuk, hogy a sakkban is a vezérnek összehasonlíthatatlanul nagyobb a mozgástere, mint a királynak. Lefordítva az emberi életre, ez azt jelenti, hogy a vezér logikusabban tudott gondolkodni a királynál. Ezért is volt meggyőzőhető logikus érvekkel. A királynak viszont, mint általában a legtöbb királynak, más volt a logikája. „A királynak annál nagyobb a hatalma, minél jobban rettegnék tőle.” A gazdagságot pedig könnyebb megszerezni erőszakkal, mint szép szóval.

Az első európai király (császár), aki a nagy rabszolga-kereskedelmet legalizálta, Barth szerint V. Károly német-római császár volt. Ez a kereszténység „oltalmazója”, Spanyolország királya, mérhetetlen meggazdagodási vágyától hajtva, felbérelte a vérengző Pizarrót Peru (az „aranyország”) kifosztására. Az amerikai indiánokban volt annyi büszkeség, hogy inkább a halált választották, mint az ültetvényeken való rabszolgamunkát. Ezért aztán az ültetvényesek kénytelenek voltak fekete rabszolgákat importálni. Az első rabszolgaszállító hajó tulajdonosa és kapitánya egy Jon Hawkins nevű angol volt. A hajó neve a „Jesus from Lübeck”. A nevét onnan kapta, hogy a hajó orrán egy Jézus-szobor állt, a kezét áldásosztóan a tenger fölé emelve. Ez példátlan erővel szimbolizálja az akkori keresztény morált. Azt feltételezhetjük, hogy az igazi keresztények nem osztoztak ebben a visszataszító tevékenységben, de ne feledjük, hogy a Biblia sok olyan írást tartalmaz, amivel motiválni lehet más emberek eltiprását. Amíg ezen írásokat, legyenek ezek a Bibliában, a Talmudban, vagy a Koránban, nem gyomláljuk ki és nem határolódunk el tőlük, mindig lesznek emberek, akiket ezen írások inspirálnak.

A vallásos ember úgy hiszi, hogy az erkölcsöt a szent írásokból kell eredeztetni, amelyek pedig a tízparancsolatban vannak tömörítve. Tehát számukra nem az az erkölcsös, amit logikailag ilyennek lehet definiálni, hanem az, ami benne van az isteni kinyilatkoztatásokban.

Ezen kinyilatkoztatások gyakorlatba ültetése érdekében, jó szándékú misszionáriusok lerombolták sok úgynevezett primitív törzs kultúráját, amelyek évezredek óta szolgálták a fenntartható társadalmi rendet. Ezáltal elindítottak egy olyan mértékű népszaporulatot, amely nemsokára globális katasztrófához fog vezetni. Érvényesült az a közmondás, hogy „a pokolba vezető út jószándékkal van kikövezve”.

Tévedés volna azt hinni, hogy a rabszolgatartás szenvedőalanyai csak a fekete bőrűek voltak. A rabszolgatartás végigkíséri az emberi történelmet, a legősibb koroktól egészen napjainkig. A testi ember, akit a fizikai törvények uralnak, a saját boldogulásához mindig a legkönnyebb utat választja. Egy utat megtenni pedig a legkönnyebb a más hátán. Az ilyen ember okosnak

¹³⁴⁶ Barth, 1857. 3. kötet.

képzeli magát, s mivel az erkölcsöst együgyűnek tartja, így jogosnak ítéli meg ezek kifosztását és rabszolgasorsba való kényszerítését. Sem a rabszolgatartók, sem a rabszolgák nem kötődnek csak valamilyen rasszhoz vagy etnikumhoz. Vannak kétkezi rabszolgák, intellektuális rabszolgák, szexrabszolgák. Ha a régi időkben nyílt és nyers erőszakkal kényszerítettek embereket rabszolgasorba, manapság a legrafináltabb módszereket alkalmazzák oly finoman, hogy nem csak a kívülálló nem látja, de sokszor magmában az alanyban sem tudatosul a valódi helyzete.

Az emberek általában nem szeretik a prózában mondott vagy leírt tanítást. Ezért a nagy tanítók vagy versben, vagy mese formájában próbálták átadni a tudást. Benedek Elek egyik meséjében a medve, a farkas, a róka, az őz, a nyúl, a kakas és a tyúk belesznek egy gödörbe, ahonnan nem tudnak kijönni. Amikor már nagyon éhesek, elkezdik megvizsgálni mindegyiknek az erényeit. Amelyik a rangsorban az utolsó, azt megeszik. Az utolsó mindig a leggyengébb. Az emberiség egy pár évezrede ilyen gödörben van. A számolás mindig úgy végződik, hogy a következő áldozat nagyon rút. Ugyanez van a történelemben. Nem volt elég, hogy a szelídebbet, a gyengébbet feláldozták, de hogy elkerüljék a lelkiismeret-furdalást vagy a felelősségre vonást, az áldozatra mindig ráfoglák, hogy pogány, eretnek, barbár, vagy kannibál. Latin nyelven inbecil=gyenge, román nyelven inbecil=becstelen.

Az írásos dokumentumok olyanok, mint a forrás vize. Minél közelebb kerülünk a forráshoz, annál tisztább a víz. Minél régebbi keletű egy írás, annál hitelesebb. Sebastian Münster 1550 körül írt könyvében még némi igaz történeteket találunk Amerika felfedezésével kapcsolatban.¹³⁴⁷

Nem idézem szóról szóra a leírtakat. A lényeg az, hogy a nagyképűség, vagy nevezzük istentelenségnek, odáig fajult, hogy a spanyolok és a portugálok VI. Sándor pápa áldásával elosztották egymásközt a világunkat oly módon, hogy egy képzeletbeli vonalat húztak észak-déli irányban, Zöldfokon keresztül, ettől nyugatra a világ a spanyoloké lett és ettől keletre a portugáloké

Münster egyik alcíménél ezt találjuk: „Spanioli insolenti contra gli indieni – a spanyolok arcátlansága az indiánokkal szemben” (itt a szigetlakó indiánokról van szó).¹³⁴⁸

A spanyolok feltúrják a szigetlakók földjeit, arany után kutatva, tönkreteszik a megélhetéshez szükséges gyökér-ültetvényeket. Ahol megjelennek, ha a bennszülöttek békésebbek vagy kis létszámúak, azonnal hódoltatják őket, és úgy bánnak velük mint törvényes alattvalóikkal.

¹³⁴⁷ Münster, 1650.

¹³⁴⁸ Uo. 1182.

„Amikor Kolumbusz felkutatta ezeket a szigeteket, az itteni emberek meztelenül jártak, semmi szégyenérzet nélkül, vallás és Isten-félelem nélkül éltek.”¹³⁴⁹

Ugye, milyen nagy bűnt követtek el, hogy meztelenül jártak! Hát nem ez volt a paradicsomi állapot? És az Istentől vajon félni kell, akár egy katasztrófától? Ez is a judeo vallások egyik legnagyobb tévedése.

Az írások a szigetlakó indiánokat mind kannibáloknak nevezik. De ha figyelmesen elolvassuk a szövegeket, átláthatunk a szítán, hogy valójában ez a megbélyegzés csak igazolásul szolgált a kiirtásukra. Az írásban az áll, hogy amelyik szigeten a spanyolok megvetették a lábukat, azonnal hozzáláttak az aranykereséshez. Mindenfelé feltúrták a földeket, nemcsak az ivóvizet szennyezve, de tönkretették a termőtalajt, így már nem lehetett megtermelni az élelemhez szükséges gyökereket. Ennek a híre minden bizonnyal szélesebben terjedt az indiánok között, és ahol csak nagyobb ellenállást tudtak kifejteni, bosszút álltak, vagy megpróbálták megakadályozni a spanyolok letelepedését. A harag másik oka az asszonyaik ellen elkövetett erőszak volt. Azt nehéz megmondani, hogy ez utóbbi csak egyéni kezdeményezések eredménye volt-e, vagy felülről irányított etnikai tisztogatás, netán fajnemesítés. Azt észre lehet venni, hogy ahol a spanyolok, portugálok, franciák „misszióztak”, ott mindenütt kereszteződött az emberfajta, Dél-Amerikától a Fülöp-szigetekig.

A következő történetet találjuk: 1502-ben Amerigo Vespucci egy olyan szigethez érkezett, ahol a beszámoló szerint a legvadabb emberek éltek. Itt az történt, hogy Vespucci két embere kiment a szigetre körülnézni, hogy találjanak-e aranyat a szigeten. Úgy beszéltek meg, hogy legkésőbb 5 nap múlva vissza kell térniük a hajóra. Miután eltelt 8 nap és az emberek nem tértek vissza, aggódni kezdtek miattuk. A parton közben meztelen nők jelentek meg és egyértelmű jelekkel kezdték csábítani a tengerészeket. A hajósok egy jól megtermett és ügyes fiút kiküldtek közéjük a partra. A nők elkezdtek előbb minden oldalról tapogatni, aztán az egyik közülük egy bottal leütötte, és utána valósággal széttépték. Utána előhozták a másik kettőt is holtan, és ott a parton elkezdtek sütni őket.¹³⁵⁰

Figyelembe veendő, hogy mire Vespucci megjelent az indiánok közt, a spanyoloknak már rég rossz hírük volt ezeknél. Már Kolumbusz idejéből, ahol a spanyolok megjelentek, azonnal alattvalóikká tették a szigetlakó indiánokat, aranyat, gyöngyöt és más értékes dolgokat követeltek adó formájában. Emellett gátlástalanul megbecstelenítették az asszonyaikat. Láthatjuk, hogy itt, és bizonyosan más alkalmakkor sem az éhségük csillapítására sütötték meg ezeket a tengerészeket, hanem elrettentés céljából. Ez igaz, hogy barbárság, de vajon amit a spanyolok műveltek az nem volt az?

Ilyen kannibál történeteket találunk Otto Rumbaur könyvében, ahol leírja Stanley utazásait Afrikában a 19. század vége felé. Azt tudjuk, hogy Afrikában eszik a majomhúst. Amikor ezek végtagjai fel vannak transzírozva, könnyen össze lehet téveszteni ezeket emberi végtagokkal. Stanley emberei itt is éppolyan nagy ellenállást tapasztaltak egyes törzsek részéről, mint a spanyolok Kolumbusz idejében. Az ok itt is ugyanaz volt. Az élelem erőszakkal való elvevése a bennszülöttektől, a természet kíméletlen tönkretétele és a bennszülöttekkel való kegyetlen bánásmód.

Mindkét esetben a kereszttel és a Bibliával mentek a hódítók. Ha mérlegre tesszük a jót és a rosszat, amit ezeknek a népeknek okoztak, minden bizonnyal a rossz van túlsúlyban. Ha meghagyják őket a saját állapotukban, amiben évezredek óta éltek, most nem özönlőnék el Európát a bevándorlók. A Biblia egyik fő üzenete az Isten népének az, hogy „szaporodjatok és sokasodjatok”. Ezt a parancsot hajtották végre a hódítók, és ezek keresztezett leszármazottai. Ennek fogjuk meginni a levét nemsokára. Csak remélni lehet, hogy a második fogás nem lesz emberhús.

¹³⁴⁹ „Quando Colombo da principio ando ad investigare di queste isole, gli huomini di quelle andavan nudi senza vergogna alcuna, et senza religione, ne timore di Dio.” Uo. 1192.

¹³⁵⁰ Uo. 1190.

6. Nem ördögtől, hanem tőlünk, belső- vagy indoszkitáktól való a gnózis

„Kicsoda különböztet meg téged (másoktól)? Mid van, amit nem kaptál? De ha úgy kaptad, hogy dicsekedhetsz vele, mintha nem kaptad volna?”¹³⁵¹

A magyaroknál szokásban volt, és talán még ma is, hogy egyesek a nevükben az i-t, y-re, vagy a t-t th-ra cserélték, ezzel bizonyítva nemesi származásukat. Az y és a th talán attól nemesebb az i és a t-nél, mivel görög eredetű betűk, és amint tudjuk a görögök nemesebbeknek tartották magukat más népeknél. Ez a praktika nagyon jól beleillik az uralkodó osztály módszérébe, amelynek a mottója a „*divide et impera!*”

Ilyen megvilágításban vizsgáljunk meg két szót, a scita és a Scythia szokat. A scita latin szó, tudást jelent, a Scythia szóról azt állítják, hogy egy ókori nép neve, ezzel azt sugallva, hogy semmi köze a scita szóhoz. Azt is állítják, hogy a görögök nevezték így a szkítákat. Ha jobban megvizsgáljuk, azt látjuk, hogy ugyanaz a szó mindkét esetben, csak a népet jelölőnél két betűt kicseréltek görög betűkre. Amíg a szónak latinul van értelme, addig görögül nincs. Görög nyelven a tudás gnózis. A scita latinul jelent tudást.

Hérodotosz szerint a Dunától északra egész a jeges tengerig szkíták éltek. Ha a szkita nevet a fenti megvilágításban nézzük, vagyis hogy a szó gnózist jelent, akkor óhatatlanul a gnosztikus kereszténységre gondolunk. És valóban, a régi írások arról tanúskodnak, hogy még a 13. században is Észak-Európában nagyszámú gnosztikus keresztény közösség létezett.

Sok ókori történetíró említést tesz a szkítákról, azonban az időmeghatározást nem lehet komolyan venni.

„A Szkita név lehet, hogy a perzsa háború idején kezdett terjedni: mindenesetre Homérosz nem tesz róla említést. Tudott, hogy az északi népek nomád módra éltek és igazságosságuk miatt nemeseknek nevezték őket.”¹³⁵²

Plinius állítására, miszerint a Szarmatákat és a Germánokat is szkítáknak nevezi, a szerző a következőt mondja: „Úgy tartják, hogy mindazon nemzetek, akik ott laktak, ahol ma a szarmaták és a germánok, szkítáknak neveztettek, mostanra azonban ezen vidékekről eltűnt ez a név, amit most távoli ismeretlen népeknek tulajdonítanak.”¹³⁵³

„Ptolemeus különbséget tesz az Imaumon belüli, és az azon kívüli Szkitia között, amiből az következik, hogy a Szkita név széltében-hosszában el volt terjedve.”¹³⁵⁴

„Hogy van-e kapcsolat a szkíták és a szlávok közt, ezt nem lehet egy szóval sem tagadni, de van, aki egyenesen azt állítja, hogy a szkíták és a szlávok ugyanazok. De ez sem eszementebb azon állításnál, hogy a germánok szkita eredetűek.”¹³⁵⁵

Ha a fenti állításoknak valami értelmet akarunk tulajdonítani, akkor azt kell mondjuk, hogy a szkita név nem egy etnikumra, hanem inkább valami másfajta közösségre vonatkozik. Ez a

¹³⁵¹ „Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis? (Korint 4. v. 7.)

¹³⁵² „Nomen enim Scytharum fortasse Persici belli tempore increbuit: Homero certe omnino non innotuit. Is novit tantum in universum gentes boreales nomadum more vitam degentes propter iustitiae laudem nobiles, nomine.” (Brandstätter, 1837. 4.)

¹³⁵³ „Sensus est: Antehac omnes gentes illis regionibus habitantes ubi nunc Sarmatas et Germani incolunt, Scythae nomine communi appellabantur, nunc vero hoc nomen in terris propioribus evanuit et usurpatur tantum de terris remotissimis ad boream et ignotissimis.” (Uo. 22.)

¹³⁵⁴ „Ptolemeus distinguit Scythiam intra et extra Imaum, ne tantillum quidem inde efficitur: nisi quod iam priores dicebant, longe lateque pertinere nomen Scythicum.” (Uo. 22.)

¹³⁵⁵ „Esse aliquam Scytharum cum Slavicis gentibus cohaerentiam, non potest uno verbo profligari, imo ne multis quidem poterit ad fidem historicam adduci, et temere certe videtur fieri, si quis plane idem esse Scythas ac Slavos praeiudicat: id quod nuper etiam insulsius fecit vir non indoctus. Magis etiam vereor, ne non possint rem ad veri similitudinem perducere, qui de Germanorum origine Scythica cogitarunt.” (Uo. 26.)

közösség nem lehet más, mint a vallás, és pedig a szkita vallás, ami úgy tűnik, hogy Hérodotosz idejében egész Euráziában el volt terjedve.

Az Imaum-hegy csakis a Kárpátok lehet, ami egy belső Szkitiát különít el. Ez a belső Szkitia nem más, mint a Kárpát-medence. A 72. oldaltól a szerző felsorolja azt a sok ellentmondást, amit Hérodotosz írásában találunk a szkítákkal kapcsolatban. Mindezek az ellentmondások feloldódnak, ha a Hérodotosz által leírt Szkitiát a Kárpát-medencére vonatkoztatjuk. Tehát *a szkita vallás (gnosztikus vallás) a Kárpát-medencéből indult és terjedt szét egész Euráziában.*

„Bárki, magyar vagy jövevény, aki a szkita nemzeti etnikus rítust gyakorolja, és nem tér vissza az igazi Krisztusi hitre, és a Szent István király törvényére, fej- és vagyonvesztéssel büntetessék. A városok, várak, falvak, templomok leromboltassanak és újraépíttessenek.”¹³⁵⁶

Hát akkor ki is kezdte el a templomrombolást? Azért meg kell jegyezzük, hogy habár nem kétkelhetünk Szent István létezésében, azért nagyon kevés kétséget kizárható adat maradt fenn tőle. Így nehéz ítélni a tettei felől.

Anno 1017. „A német és szászországi területeken a szlávok visszatértek a hitre, a vallás virágzott: Angliában véget ért az önkényuralom, Canuto dán király alatt visszatért a szent élet: Magyarországon Szent István alatt a napok többségében terjed fényesen a Krisztus kultusz: Gallia Robert király alatt visszaesett a manicheus eretnekségébe.”¹³⁵⁷

Péter a császárral és a teuton lovagokkal Fehérvárra jön, ahol visszakapja a koronát: „A Szűz Mária nevére szentelt székesegyházban tárgyalta a magyarokkal a kiegyezésről. Engedve a magyarok azon kérésének, hogy gyakorolhassák a magyar scita (gnosztikus) vallást és szokásaik szerint törvénykezzenek.”¹³⁵⁸

„Ekkor Magyarország nemesei, látván a nemzetük romlását, összegyűltek Csanádban, tanácskozásra az egész magyar nemzet, és követeket menesztettek Oroszországba... Ekkor azonban sajnálatos módon, Vata tanácsára hallgatva, a démonokhoz kezdtek imádkozni, lóhúst enni, nyers húst enni, és mindenféle gyalázatos dolgot művelni. Ugyanakkor sok katolikus egyházi és laikus embert megöltek és templomokat romboltak le. Ezután a Péter ellen lázadók ölni kezdtek a német és latin tisztségviselőket, kik közül kevesen menekültek meg.”¹³⁵⁹

Tudjuk, hogy Csanád (Marosvár) volt az egykori Ajtony vezér székhelye. Abban az időben a politika kéz a kézben ment a vallással. Ha a magyarok Csanádban gyűléseztek és a követelésük egyik pontja a gnosztikus vallás visszaállítása volt, akkor azt is feltételezhetjük, hogy Ajtony sem volt pogány, hanem éppen gnosztikus keresztény. Azt jól látjuk az írásokból, hogy az eretnekekre a katolikusok kígyót-békát szoktak kiabálni, de ezek általában hamis vádaknak bizonyultak. Azt is figyelembe kell venni, hogy akárcsak a mai békés tüntetések alkalmával, mindig megjelennek a diverzánsok és provokátorok, ami akkor is így volt.

De vajon ördögtől való-e a gnózis?

¹³⁵⁶ „Ut quicunque Ungarus seu peregrinus in Ungaria, deposito Scythico gentili Ethnico ritu, ad veram Iesu Christi fidem illico non rediret, ac sacram legem Divo Rege Stephano traditam non recipere, capite et bonis mulctaretur. Civitates oppida, villae, templa demolita dirutaque reficeretur.” (Werböczy, 1628. 14.)

¹³⁵⁷ „Dum in Germania et Saxoniae partibus, reversis ad fidem Slavis, Religio floret: dum in Anglia extincta Tyranide, sub Canuto Rege danorum Sanctitas revocatur: dum denique in Hungaria, sub Stephano maioribus in dies incrementis cultus Christi radiat: Gallia sub Roberto rege, Manicheorum haeresis laborat. (Melchior Inchofer, 1650. 314.)

¹³⁵⁸ „In basilica genetricis Dei semper virginis Marie regaler sedere fecit et ibidem regem hungaris et hungaros regi reconciliavit. Concessitque petentibus hungaris hungarica scita servare, et consuetudinibus iudicari.” (*Chronicon Dubnicense*, 1884. 57.)

¹³⁵⁹ „Tunc nobiles Hungarie videntes mala gentis suae in Chanaad in unum convenerunt, consilioque habito totius Hungarie, nuncios miserunt solemnes in Rusciam... Tunc igitur detestabili et execrabili ammonitione illius Vate omnes populi libaverunt se demonibus et ceperunt comedere equinas pulpas et crudas carnes et omnino pessimas facere culpas. Tam quippe clericos quam laicos catholice fidei servatores interfecerunt et quamplures ecclesias dei destruxerunt. Deinde contra Petrum regem rebellantes universos teutonicos et latinos qui in officijs diversis prefecti per Hungariam sparsi fuerant turpi neci tradiderunt.” (Uo. 59.)

A gnózis, akár a latin scita, tudást, megismerést jelent. Krisztus tanítása szerint az igaz ember a világosságban jár, a tolvaj pedig a sötétben. A világosság nem a vakhitet jelenti, hanem a tudást, a megismerést. Ennek a tanításnak az ellenkezőjét találjuk az ótestamentumi írásban, amikor az Isten az embert azért bünteti, mert a tudást akarta megszerezni. Nyilvánvaló ennek a tanításnak (jobban mondva ellentanításnak) a politikai üzenete: Nektek, rabszolgáknak nem lehet hozzáférésetek a tudáshoz. A tudás csak a kiválasztottak előjoga, és aki ezt megszegi, az a legkeményebben büntetendő, mint eretnek.

Még egy nagyon fontos kérdésre kell válaszolni: Vajon a tudás (megismerés) mindenki számára elérhető? A tudás nyilvánvaló, hogy I. Q.-függő. Tehát van, akinek a lámpása fénylik, van, akinek csak pislákol, és van, aki csak a sötétben botorkál. Gyerekkoromban játszottunk úgy, hogy bekötöttük a szemünket és hagytuk magunkat egy másik által vezetni, aki látott. Ez hit és bizalom kérdése. Mert biztosan nem bíztam volna magamat bekötött szemmel egy másik bekötött szeműre. A vallások területén ugyanez történik. Az emberek többsége vakon bíz a vezetőjükben és egy idő után már nem vizsgálja, hogy a vezetőik tényleg látnokok-e vagy eltunyult vakok. A legrosszabb eset, amikor a vezetés gonosz emberek kezébe kerül. Fel lehet ismerni a gonosz embert? A krisztusi tanítás szerint az embereket, akár a gyümölcsfákat, a gyümölcsöket (tetteik) szerint lehet felismerni. Ha egy vezető ember tetteiből jó dolgok származnak, akkor az igaz ember, ha viszont az általa vezetett tömegre a cselekedetei károsan hatnak, akkor az a vezető lehet, hogy nemcsak vak, hanem gonosz is.

A régi írásokat olvasva azt veszem észre, hogy a történelemben van egy olyan jelenség, amit figyelmen kívül hagytak, jobban mondva, aki erre a jelenségre reflektálni mert, arra azonnal rásütötték a régebbi időkben, hogy eretnek, az újabb időkben, hogy rasszista. Ennek a jelenségnek a figyelmen kívül hagyása most fogja megbosszulni magát. Már évszázadok óta nem azok vannak döntési helyzetben, akik a tudást hordozzák magukban, hanem azok, akik túszként tartják az előbbieket. Ennek a helyzetnek az előidézői a vallási vezetők, akik a hatalmuk megtartása érdekében ragaszkodnak egy olyan istenképhez és olyan teremtményszhoz, ami a mai civilizáció összeomlásához fog vezetni. A tudás hordozói, mivel nincsenek döntési helyzetben, csak arra lettek használva, hogy megteremtsék a civilizációt, amelyet olyan fogathoz lehet hasonlítani, ahol a gyeplőt bedobták a lovak közé. A katolikus Egyház évszázadok óta alacsony I. Q.-val rendelkező egyedekeket léptet vezető pozíciókba, de ha nem is ilyen látványosan, ugyanezt teszi bármelyik felekezet, amelyik megtagadja a gnózist. A mai vallás a tudást az Istennel való rivalizálásnak véli, ezért kerülhetnek olyan személyek a csúcsra, akiket tudatlanságuk miatt épp azok a gonosz erők irányíthatnak, akiktől az eredeti koncepció alapján óvni akarták a vallást. Így zárul be az ördögi kör.